ЧЕРВОНИЙ ГІРНИК

КРИВОРІЗЬКА ЗАГАЛЬНОМІСЬКА ГАЗЕТА

Газета виходить з 7 грудня 1924 р. • № 70 (17530) ВІВТОРОК, 2 ЧЕРВНЯ 1992 РОКУ • ЦІНА 2 КРБ.

Збільшено неоподатковуваний мінімум

Кабінет міністрів України прийняв постанову про збільшення неоподатковуваного мінімуму заробітків громадян та внесення змін до розмірів заробітків, щодо яких встановлено прогресивне оподаткування.

Постановою збільшено передбачений Законом «Про прибутковий податок з громадян Української РСР, іноземних громадян та осіб без громадянства», неоподатковуваний мінімум заробітної плати та інших видів грошових винагород робітників, службовців і прирівняних до них за оподаткуванням громадян до 900 крб. на місяць і неоподатковувані розміри матеріальної допомоги—до 5000 крб. на рік, вартості одержуваних від підприємств, установ і організацій подарунків (речових премій)—до 1000 крб. на рік.

Чинність постанови застосовується до сум заробітної плати та інших прирівняних до неї доходів громадян, що нараховані їм, починаючи з 1 травня 1992 року.

Таблиці розмірів обкладання прибутковим податком з різних сум заробітків та інших доходів громадян опубліковані в газеті «Урядовий кур'єр».

Прес-служба прем'єр-міністра України.

У Крим по сіль взаєморозуміння

Рада міської організації Республіканської партії, занепокоєна ситуацією в Криму, звернулася до голови міськради, голови міськвиконкому Ю. Любоненка та до депутатів міськради з проханням створити міську делегацію із представників депутатського корпусу міста, членів різних партій, громадських організацій, рухів, жителів міста для поїздки до Криму та проведення роз'яснювальної роботи серед населення півострова, щоб запобігти подіям, які мають місце в Нагірному Карабаху та в Придністров'ї.

Заступник голови міського Руху депутат міськради Анатолій Григорович та голова міської УРП Любов Балабат побували в Юрія Любоненка з конкретними пропозиціями щодо організації поїздки. Було досягнуто попередньої домовленості, що міськвиконком виділить автобус для поїздки криворізької делегації.

Криворіжці побувають у Криму 6—7 червня. Враховуючи інформаційну блокаду півострова, зумовлену діями РДК й інших екстремістських сил, посланці нашого міста повезуть з собою українські газети, включаючи «Голос України», «Червоний гірник», «Народна газета», «Самостійна Україна», а також листівки. Як зазначають ініціатори акції, передбачено вести мову про спільність долі мешканців Криму й усієї України ненав'язливо, тактовно шукаючи стежку взаєморозуміння.

Нижче подаємо текст листівки криворіжців.

КРЫМЧАНЕ!

Мы обращаемся к здравому смыслу, заложенному в душе каждого человека. Подлинная независимость Крыма — это мы. Вся компания, развернутая РДК, подчинена одному — передаче Крыма России. Выигрывают ли от этого крымчане? До Крыма ли России с ее неустроенным Нечерноземьем, назревающим бунтом автономий, непосильной ношей ВПК? Только уязвленное «имперское» сознание, желание наказать «строптивую Украину» толкают власть предержащих России и их крымских союзников на авантюру под названием независимости Крыма. Расплачиваться за нее будут простые жители Крыма, вне зависимости от того, украинцы они, русские или крымские татары.

Неужто русскоязычное большинство Крыма ущемлялось когда-либо в своих правах, неужели в чем-то ущемлялся русский язык? Будем откровенны, для русского человека украинский язык далеко не то же самое, что эстонский или румынский. Да и вообще—скорее волна цунами покроет Крым, чем волна украинизации.

Российский парламент неправомочен судить о законности Акта 1954 года. Это чревато непредсказуемыми последствиями.

Четкая позиция Украины на сохранение существующих границ в Европе и поддержание статус-кво—это и поддержка целостности России. Отрыв Крыма от Украины—это начало распада России (вспомните о Татарстане, Чечне), это кровь и страдания народа. Играть судьбами людей в угоду имперских амбиций — недопустимо!

В Криворожье проживают люди десятков национальностей без каких-либо противоречий, простым людям как Крыма, так и Кривбасса необходимо немногое: спокойствие и возможность нормально трудиться и растить детей. Нас намного больше объединяет, чем разъединяет.

Мы верим в вашу мудрость, способность трезво смотреть на существующие проблемы, мы хотим вместе их решать.

Крым в составе Украины—это гарантия стабильности, надежды на улучшение нашей жизни.

☆ ★ ☆

Щодо деталей формування й поїздки делегації можна дізнатися в редакції «ЧГ».

Товчуть воду в ступі

Мене, як і всіх в Україні, з кожним днем все більше турбує так званє кримське питання. Як на мене, навколо цієї теми відповідні зацікавлені кола Росії напівтають штучний ажіотаж. Близько сорока років Крим був українським, а тепер, бачте, здумалося переглянути вмотивованість закону, прийнятого в 1954-му. Раз так, то чому б не переглянути правомірність десятків інших законів, постанов, угод. Серед них знайдуться й такі територіальні, що аж ніяк не на користь Росії.

Мені пригадуються слова, сказані під час бесіди президентів Л. Кравчука й Б. Єльцина. Золоті слова сказав помірковий, шанований мною Борис Миколайович, що Росія не має ніяких територіальних претензій до України. Так для чого ж товкти воду в ступі?

П. БАБЕНКО.

* * *

СІМФЕРОПОЛЬ. (ТІА—Укрінформ). Через кілька днів в Крим прийде курортне літо. Про його наближення нагадують і телефонні дзвінки, які лунають у Сімферопольському об'єднаному корпункті Укрінформ і Таврійського інформаційного агентства (ТІА). Людей цікавлять політична ситуація на півострові, погода, ціни санаторних путівок. Багато хто запитує: чи можна їхати з карбованцями в Крим, де торгівля ведеться на купони?

Роз'яснення щодо цього дає керуючий справами Ради Міністрів Криму Вячеслав Гетьманчук:

— До літнього сезону в кримських аеропортах, на залізничних станціях, у готелях, квартирно-посередницьких бюро, банках, відділеннях зв'язку відкриваються пункти по обміну грошових знаків, де приїжджі з інших країн СНД можуть поміняти карбованці на купони. За проведення цієї операції стягається комісійний збір у розмірі 5 процентів від суми обміну. Щоб скористатись цією послугою, треба пред'явити або посвідчення про відрядження, або довідку санаторно-курортного закладу, а також паспорт. Прибулі на відпочинок у неорганізованому порядку повинні пред'явити документ, який підтверджує сплату курортного збору.

Максимальна сума обміну на місяць становить 500 карбованців.

З МІСЦЯ ПОДІЇ

Літак купувати будемо?

От ми і дочекалися дня, коли постало запитання: купувати чи не купувати літак для міста! Втім, запитання це риторичне — раз у Кривбасі заснована своя авіакомпанія — значить купувати!

Але перш ніж приймати таке рішення, керівники більше ніж 17 підприємств, засновників авіакомпанії, милувалися польотом моравської «бджілки»—Л 410 УВП-Е над Криворізьким аеропортом. Вона то шугала до небес, то проносилася над землею, здійснювала віражі, то з одним працюючим двигуном, то з двома. Потім у сучасний чехословацький літак були запрошені й господарські керівники разом з вашим кореспондентом. Модернізований салон, маса всіляких зручностей, а як злітав, то майже не відчутно перевантаження. Такий супертехніці зайвої реклами не потрібно, але представник авіабудівної фірми Ярослав Тупі підкреслює ще раз, що на подібному літаку здійснює польоти президент Чехо-Словаччини Вацлав Гавел.

А внизу під нами вже Криворізький басейн, з його зеленими полями, розмаїтими новобудовами і мертвими хвостосховищами. На хвилину відриваю від ілюмінаторів своїх сусідів — заступників директорів цементно-гірничого та Північного комбінатів Юрія Новосадова і Миколу Макаренка, аби почути і їх враження про літак.

— Швидше всього, що «бджілку» будемо купувати, — говорять в один голос вони,— сьогодні при фінансовій скруті і одного такого літака вистачить, але в подальшому два, а то й три для нашого великого промислового регіону буде замало. Ціна, звичайно, висока—1,5 мільйона доларів за один літак. Однак для двох десятків підприємств і вона не страшна.

Уповноважений представник чехо-словацької авіаційної промисловості Йозеф Наглик підбадьорююче додає: сучасну авіатехніку, а це й пасажирські, поштові, медичні, сільськогосподарські літаки можна купити й за карбованці, чи придбати по бартеру. Зважуйтесь, підморгує, господарникам, виграєте час, а він для справжніх бізнесменів — великі прибутки.

Хтось за спинами кидає й собі репліку, мовляв, поки в Україні не з'явиться своя валюта, здійснювати фінансові операції буде довго й нудно.

М'яка посадка, і знову розмови — вже предметніші. Директор заводу «Ремгірмаш» Альберт Тимофієнко (виявилося, що йому через мене не вистачило місця в салоні) закликає колег укладати договір на придбання в майбутньому сучасного літака, поки що одного, багатшими станемо, то й кілька візьмемо. «В цивілізованих країнах літаки використовуються, як у нас таксі».

Президент щойно створеної авіакомпанії Едуард Зайцев дякує гостям за невеличке авіа-шоу, а землякам ще раз нагадує, що авіакомпанія в разі купівлі моравської «бджілки» бере літак на обслуговування.

Поки йдуть ділові переговори, в небо знову злітає чехословацький літак. Тепер на його борту діти. Їм колись точно припаде користуватися «бджілками», як таксі.

М. КРАМАРЕНКО, Б. КОСИГІН (фото).

Із Базеля, Москви, Таллінна— додому, а потім у Барселону!

Знову приємна новина. Вкотре вразила Світлана Трифонова, про яку ми неодноразово писали. Своєю енергією, цілеспрямованістю у спортивній боротьбі. На першості СНД серед інвалідів, що відбулась у Брянську, криворожанка разом зі своєю напарницею Валентиною Перміновою (обидві виступали у складі збірної України) завоювали високі призові місця. Валентина на гоночній коляски була на кількох дистанціях відповідно другою і третьою, а Світлана—першою. Причому (неймовірно!) на всіх дистанціях, що тут розігрувалися.

Словом, Світлана Трифонова виграла все, що можна було виграти. А це значить, що із чотирьох путівок, які розігрувались на поїздку до Барселони серед інвалідів, одна дістанеться С. Трифоновій. До речі, її напарник по команді, миколаївець В. Головін у напруженій боротьбі це право здобув теж (нагадаємо, що він нещодавно разом із Світланою побував у Австралії).

І ось після цього криворізька спортсменка 24 травня в Москві на марафоні «Воробйові гори» вкотре довела, що путівка дісталась їй не випадково, ставши чемпіонкою чергового марафону. Тут же показала себе і її напарниця із «Олімпу» В. Пермінова, яка була на фініші третьою.

Як вважає член міського клубу інвалідів «Оліпм» Василь Щербина, у Валентини Перміновоі є непогани перспективи, бо здібності і сили волі їй не позичати. От лише з коляскою спортсменці підсобити б.

Світлана ж нині виступає у швейцарському Базелі на міжнародному марафоні, на який її запросили московський клуб «Маки» та зарубіжні організатори. Подальша програма у спортсменки ще насиченіша. Так, 6 червня знову заїзди на інвалідних візках у Москві, а через тиждень криворожанку побачать на дорогах Таллінна. Після чого С. Трифонова трішечки перепочине від марафонів—і знову в путь. Цього разу до іспанської Барселони.

Отож, на Олімпіаду до Барселони поїдуть вже дві криворожанки — плавчиха Ольга Кириченко та представниця інваспорту Світлана Трифонова.

В. ВІТАЛЬЄВ.

НОВИНИ

ПОДІЇ
ФАКТИ
КОМЕНТАРІ

ВІТАЄМО, ЗЕМЛЯЧЕ

▲ Президент Леонід Кравчук затвердив створення ради промисловців і підприємців України. Її головою став Василь Євтухов.

ЗБРОЙНІ СИЛИ—У БРАТСТВІ

▲ Продовження традицій запорозького козацтва, яке було захисником батьківської церкви і віри,—таке значення факту прийняття Збройних Сил України до Києво-Могилянського братства. Диплом про це ректор університету «Києво-Могилянська академія» професор Вячеслав Брюховецький вручив міністрові оборони України Костянтину Морозову.

МІСІЯ ФРАНКА

▲ На Україну прибув папський представник—нунцій Антоніо Франко. Він візьме участь у першому Всеукраїнському синоді греко-католицької церкви у Львові. Своїм завданням він вважає сприяння єдності священиків і віруючих латинського та східного обрядів, мирне співіснування між різними релігіями.

АВІАТОРИ РОБЛЯТЬ ГРОШІ

▲ Міноборони дозволило використання військово-транспортної авіації для цивільних перевезень. 25 відсотків коштів за платні перевезення підуть у держбюджет. Все інше—на житлове будівництво авіаторів, утримання авіатехніки, соціальний розвиток.

ЯК СЛОНІМЦІ СТРАЙКУВАЛИ

▲ 1200 білоруських робітників, найнятих турецькою фірмою для будівництва військового містечка у місті Слонімі, оголосили попереджувальний страйк і висунули 17 вимог. Переговори тривали всього добу. 400 робітників негайно звільнено і вивезено на автобусах геть з містечка. Інші, побачивши, чим воно пахне, повернулись до роботи. З вимог виконана лише одна: видали робочі рукавиці.

КУДИ ПОДІНУТЬ ІНШІ?

▲ Мосрада вирішила з 69 пам'ятників Леніну, які досі є в Москві, залишити тільки 8.

НЕ З ПОРОЖНІМИ РУКАМИ

▲ Під час перебування Президента Бориса Єльцина в Барнаулі городяни ремствували з приводу нестачі купюр для видання зарплати. «Не хвилюйтесь,—запевнив гість,—за мною летить літак, а в ньому півмільярда грошей». Він також пообіцяв вирішити цукрову проблему, домовившись з Фіделем Кастро про закупівлю тростинного цукру.

«ВІЙНИ НЕ БУДЕ»

▲ Телефонна розмова між Леонідом Кравчуком і Борисом Єльциним привела до рішення зустрітися в Дагомисі у першій декаді червня. «Війни все ж не буде?» — запитали барнаульці з цього приводу в Єльцина. Він упевнено відповів: «Ні».

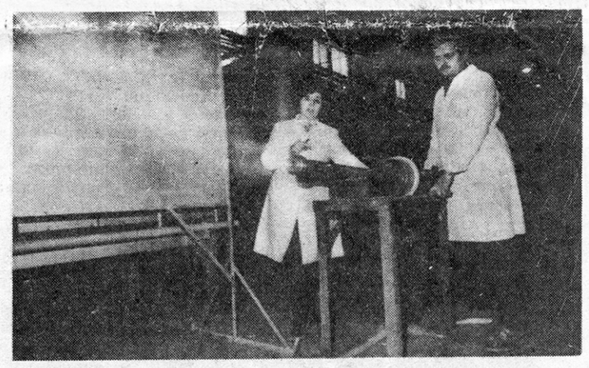
УДАРНИЙ БАТАЛЬЙОН

▲ Біженці взятого вірменами штурмом азербайджанського міста Шуші в Карабаху просять сформувати з них спеціальний батальйон для того, щоб вибити противника. Прокуратура Азербайджану між тим шукає винних у втраті Шуші й Лачина.

ШІСТЬ ВИБУХІВ У США

▲ Щороку Сполучені Штати проводять шість підземних ядерних вибухів. Вони не збираються обмежити випробування. Про це заявив прес-секретар Білого дому, спростувавши повідомлення про те, що наступний візит Бориса Єльцина Вашінгтон хотів би відзначити своєрідним подарунком—рішенням згорнути ядерну програму.

ВИРУЧАЙ, ГАЗЕ!

▲ Розроблені Інститутом газу АН України нові високоефективні газові пальники дають змогу замінити електропідігрів на газовий. Це особливо актуально в наш кризовий на енергоносії час. Природний газ тепер можна буде використати при паянні, зварюванні, для опалювання великих площ. На фото А. Піддубного: випробування газового пальника для випалювання цегли, будівельних блоків, черепиці.

ПЛАНУЮТЬ ПОХІД НА МОСКВУ

▲ Лідер воронезького відділення націонал-патріотичного руху «Память» А. Масолов закликав формувати російську народну армію, яка повинна піти на Москву з метою взяти справу врятування Вітчизни в свої руки. Масолова підтримали 69 депутатів міськради, в тому числі колишня комуністична фракція. Двадцять демократів були проти.

(З вітчизняних і зарубіжних джерел).

Новоселя Сонячного

У новий 17-поверховий будинок незабаром вселяться сім'ї трудящих заводу «Ремгірмаш».

Розповідає заступник голови профспілкового комітету заводу А. К. Денисенко:

— Новий будинок збудований господарським способом на кооперативних засадах. Тобто працювали на будівництві самі трудящі заводу. Вони ж і одержали ордери на 136 квартир у цьому будинку, що на шостому мікрорайоні Сонячний. Квартири надаються заводчанам на пільгових умовах. Наприклад, вся вартість двокімнатної квартири становить 21 тисячу карбованців. Наш новосел стає її повним власником після того, як заплатить 4 тисячі карбованців та відпрацює 10 років на підприємстві.

Додам, що зараз у черзі на отримання житла на нашому заводі залишилося всього близько 250 чоловік. Сподіваємось, що і їм чекати доведеться не довго. Розпочинається будівництво ще одного такого ж будинку в житломасиві колишнього РУ ім. Леніна.

Де шукати вихід?

З проханням про допомогу звернулися у своєму листі до депутатів міськради директори ряду побутових підприємств міста.

Вони звертають увагу депутатів на складну ситуацію, в якій опинилися зараз бюро побутових послуг, галантерейні майстерні, хімчистка та інші подібні підприємства сфери побутового обслуговування населення. Так, із 124 підприємств Криворізької фірми побутових послуг 50—нерентабельні. Тобто їх, виходячи з умов, які диктує ринок, можна закривати вже хоч зараз. Але в такому разі тисячі працівників цих підприємств опиняться без роботи, а городяни—без необхідних послуг.

Ситуація дійсно складна. Але з двох бід, як кажуть, обирають меншу. Втім, може депутати запропонують якийсь інший варіант?

Т. КУКОБА.

Поезія тихої природи

У Криворізькому історико-краєзнавчому музеї продовжує діяти виставка творів Володимира Степановича Берліна та Андрія Ісайовича Дмитренка. Криворізькі художники, які поруч працюють не один десяток літ, показали на виставці ліричні пейзажі, створені у різні роки творчої діяльності. Кожен з них демонструє свої погляди на мистецтво, на оточуючий світ. У кожного своя манера виконання живописного твору, але об'єднує їх невимовна закоханість у природу і відданість мистецтву.

Володимир Берлін народився у Кривому Розі в 1923 році. Вчився у художній студії. З 1946 року працював учителем малювання у середній школі, потім в художніх майстернях. Після закінчення Республіканських курсів художників-декораторів працював у Дніпропетровському рекламному комбінаті. Оформляв республіканські ярмарки у Києві в 1500-літню роковину столиці, вітрини магазинів Хрещатика і Нивок. У нашому місті Берлін В. С. оформив інтер'єри декількох магазинів, кафе, ресторанів.

З 1952 року Володимир Степанович бере участь у художньому житті міста, області та республіки, виносячи на суд глядача ліричні пейзажі.

Андрій Ісайович Дмитренко народився у 1925 році у с. Антонівці Миколаївської області у сім'ї коваля. Вчився у республіканській художній школі ім. Т. Г. Шевченка. У травні 1942 року з тисячами співвітчизників забраний у Німеччину, в 1945 році, 7 травня, їх визволили війська Радянської Армії. Андрій вже у Дрездені, а потім у Відні працював художником при військовій частині.

Повернувшись на Батьківщину, до Кривого Рогу, працював художником-декоратором у драмтеатрі, потім маляром-альфрейщиком тресту «Криворіжбуд». Багато часу працював художником у рекламному комбінаті «Укрторгреклама», оформлював інтер'єри та вітрини нашого міста. З 1960 року бере активну участь у художніх виставках міста та області. Пейзажі рідної землі — ось основне, що хвилює художника Дмитренка.

Лірико-піднесена інтонація творів Володимира Берліна і довірлива трепетність, стриманий лаконізм робіт Андрія Дмитренка відтворюють багатогранний образ рідної мальовничої України.

Пейзажі підібрані так, що найбільш відповідають творчій характеристиці авторів. Берлін тяжіє до оптимістичного пейзажу, насиченого сонячним сяйвом, свіжим морозним повітрям, якому цілком відповідає бадьора, дзвінка палітра кольорів.

Дмитренко схильний до більш замисленого, тонкого ліричного пейзажу, що передає загадковість сутінків, тихих невибагливих куточків, милування вечірньою тишею, травневими садами, спокійними селами, сповненими лірики і духовного умиротворення.

Невелика за численністю робіт виставка демонструє індивідуальну майстерність художників-пейзажистів і одночасно — збагачення стилістики українського пейзажного живопису.

Людмила ДУБНИЦЬКА, мистецтвознавець.

Фото М. КОЗЛЕНКА.

«Надія» вселяє надію

Благодійне товариство «Надія» почало діяти при рудоуправлінні «Суха Балка». Засновниками його стали адміністрація та профком рудника.

Про завдання товариства «Надія» розповідає його голова М. К. Мясоєдов:

— Насамперед ставимо за мету обстежити матеріальний та житлово-побутовий стан тих людей, які в різні роки працювали на рудничку і пішли від нас на пенсію. Ми підняли картотеку трудівників підземних і наземних служб шахт рудника і вибрали з неї всіх працівників поки що віком до 70 років, а з часом і старших. За списком виявлено п'ять з половиною тисяч чоловік пенсіонерів. Робота з картотекою триває, але житлово-побутова комісія нашого товариства, яку очолює М. Русаков, по кожній конкретній адресі вже веде обстеження, записує, яку допомогу потребує ветеран.

На сьогодні 65 колишнім трудівникам рудника надана матеріальна допомога по 200 та 300 крб. і ще є 141 заява на виплату такої допомоги.

Додам, що ми є самостійною громадською організацією з власним статутом, рахунком у банку. Згідно з договором, наші співзасновники зобов'язуються переказувати на рахунок товариства відповідно: РУ «Суха Балка» — не менше 300 тис. крб., профком —не менше 25 тис. крб.

Проте будемо раді, якщо захочуть проявити благодійність і інші трудові колективи Жовтневого району. Наш розрахунковий рахунок № 700459 у Жовтневому відділенні Укрсоцбанку.

Що й казати, добру справу розпочали в рудоуправлінні «Суха Балка», узявши під соціальний захист своїх пенсіонерів. Враховуючи нинішні непрості обставини, в яких опинилися престарілі люди, можливо, й інші підприємства наслідують приклад рудника «Суха Балка»?

М. ПАНОВА.

Радяться ветерани

Відбувся черговий пленум Саксаганської районної ради ветеранів війни, праці і Збройних Сил. Йшлося на ньому про подальший соціальний захист пенсіонерів, які потрапили у скрутне становище у зв'язку з лібералізацією цін.

Виступаючі О. Г. Месропов, В. С. Козак, Г. С. Сергін, Ф. А. Пельиновський, В. П. Отрада, В. І. Гапченко, В. С. Баченко та інші наполягали на поліпшенні роботи продовольчих магазинів, які обслуговують учасників війни. Йшлося й про медичне обслуговування ветеранів у поліклініках і лікарнях, за приклад ставився колектив міської клініки № 5, де до ветеранів особливо уважні.

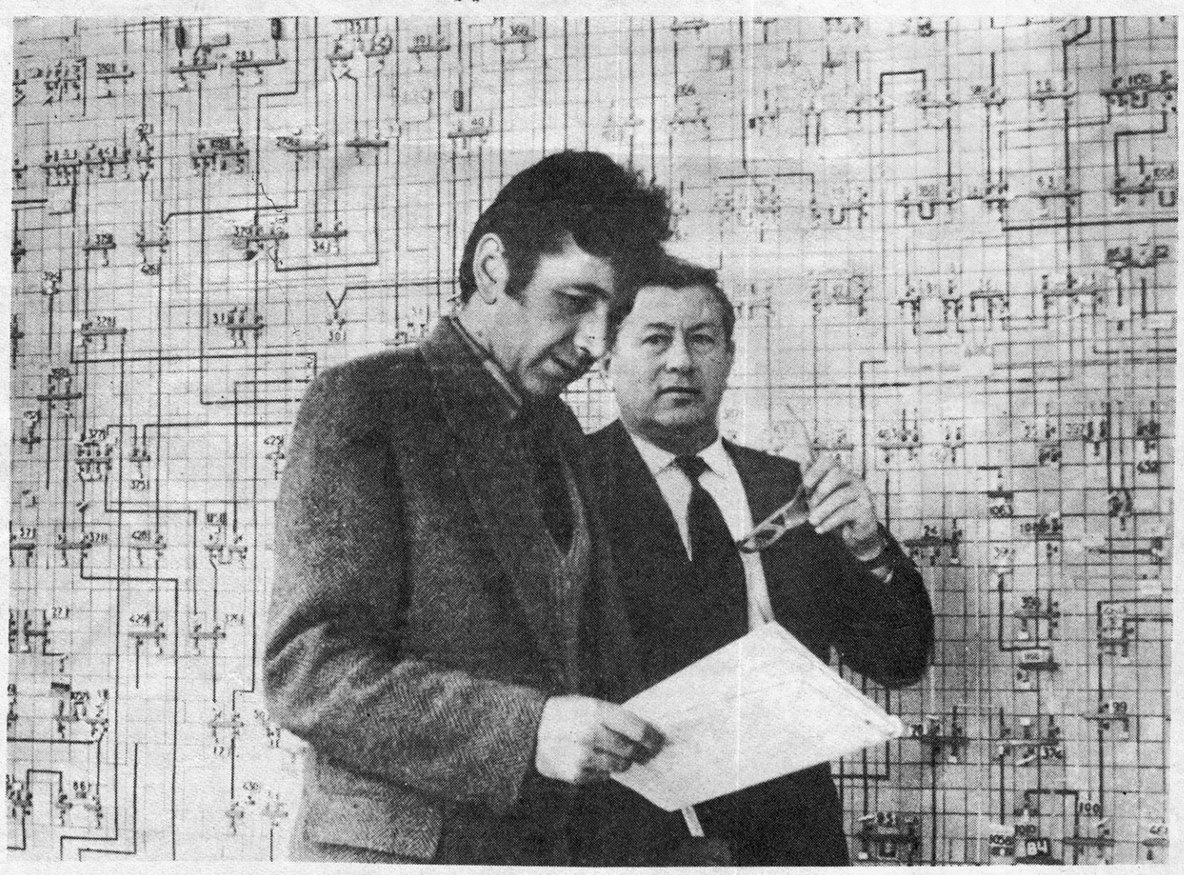
Звертали ветерани увагу й на екологічні проблеми.

Наголошувалося й на недостатній увазі до ветеранів з боку керівників окремих підприємств, народних депутатів, райвійськкомату.

У роботі пленуму взяла участь і виступила голова міської ради ветеранів війни, праці і Збройних Сил З. С. Лиса. Зінаїда Степанівна порекомендувала раді ветеранів взяти на озброєння досвід своїх колег з Жовтневого району, поставила питання про часткове відшкодування витрат на поховання одиноких пенсіонерів за рахунок райвиконкомів.

О. ЖАДАН,
ветеран праці.

Світло в кожний дім

Порушення електропостачання споживачів, особливо під час сильного вітру, в дощову погоду, часто трапляється через те, що ми з вами не дотримуємось правил експлуатації ліній електропередач. Там не погодили будівництво погребів та інших земляних робіт — і порвали підземні комунікації. В іншому випадку посадили дерева під лінією напруги і несвоєчасно їх підрізали—і ось уже коротке замикання. Дехто неправильно користується електроприладами...

Додайте сюди дефіцит кабельної та провідникової продукції у енергетиків, бензину та транспортних засобів—а це знову труднощі в ліквідації аварій.

Тільки за останні дощові дні по місту трапилося близько 1300 пошкоджень електричних ліній. Енергетики Криворізького підприємства електромереж докладають всіх зусиль для їх усунення.

На знімку: біля мнемонічної схеми електропостачання міста начальник служби розподільчих електричних мереж Олександр Олександрович СКОБЛІЙ та голозний інженер підприємства Віктор Лук'янович КУРІННИЙ.

Фото Б. Косигіна.

Засиділись, аж затерпли

КОНФЛІКТНА СИТУАЦІЯ В ПРОФКОМІ ОБ'ЄДНАННЯ «КРИВБАСРУДА»

В офіційному листі до голови профспілки металургів та гірників України М. Мінченка я залишав за собою право у разі зволікання з наведенням ладу у профспілці «Кривбасруди» оприлюднити обставини триваючого конфлікту. Що ж сталося? У квітні передбачено було провести конференцію трудового колективу з підписання трудового договору. Та договір на 1992 рік в обумовлений термін не підписали. На думку більшості делегатів, профком виробничого об'єднання вичерпав свої повноваження ще в листопаді минулого року.

Делегати погодилися з пропозицією протягом місяця провести у всіх структурних підрозділах «Кривбасруди» профспілкові збори, конференції й обрати новий склад профкому, який би мав повноваження підписувати колективний договір з адміністрацією.

Оскільки новий статут профспілки металургів і гірників набув чинності у вересні 1990 року, то належало б незабарно провести в усіх профорганізаціях звіти, добрати нових членів профкому замість вибулих. Цього, однак, не зробили в «Кривбасруді». Втім, може на папері й провели оті звіти, збори, конференції, як прозвернули цю штуку на нашій шахті ім. Валявка: ось уже два роки про жодні профзбори ми й не чули, а в документації — в ажурі. Але ж навіть у досьогочасному статуті профспілки йшлося, що у профкоми первинних організацій обираються члени профспілки не більш як на два строки, тобто два плюс три — не більше п'яти років.

Тобто, профком виробничого об'єднання достеменно вже з листопада 1991 року не є юридичною особою, навіть якщо взяти за основу старий статут профспілки, не тільки новий.

Що ж відбулося після зриву конференції? На засіданні профкому об'єднання хотіли, було, покарати «крикунів», які буцім зірвали профспілковий форум об'єднання. Але питання зняли, оскільки в нас нині гласність і свобода слова. Конференцію з підписання колдоговору вирішили все ж провести, от тільки дати не вказали. А от щодо питання звітно-виборної профконференції голосування взагалі не було!

Взявши за основу неспроможну тезу про проведення звітно-виборної профконференції у вересні 1992 року, профком розробив графіки звітних зборів у профгрупах, на дільницях, цехах. Таким чином продовжується незаконне перебування у профкомі тих його членів, що добряче вже засиділися. Обраних до нового складу профкому «Кривбасруди» всього кілька чоловік. У нас на шахті ім. Валявка більше трьох місяців йшла боротьба за проведення звітно-виборної конференції. Всупереч протидії й навіть сфабрикуванню документації ми таки обрали на дільні новий склад профкому шахти і делегували двох посланців до складу профкому об'єднання.

І склалась парадоксальна ситуація. Обрані на основі діючого статуту профспілки повинні бути під орудою осіб, які давно втратили свої повноваження, але посилаються на вмотивованість перебування на чолі профспілкового руху. Особливо не вгаває заступник голови профкому В. Кліопа.

Між іншим, колективний договір треба було підписати до 1 лютого, а не як торік—21 червня. До того ж, члени профкому, що відбули на виборних посадах два строки, тобто, два і три роки, не мають морального права претендувати на перебування на цих посадах ще і ще без перерви.

В. СЮТКИН,
новообраний член профкому об'єднання «Кривбасруда», електрослюсар шахти ім. Валявка.

Від редакції. Хочеться трактувати неспокій у верхньому ешелоні профспілки об'єднання «Кривбасруда» — виразом якого є і ця критика зсередини, і поява альтернативної незалежної профспілки гірників, — як неодмінно потрібний процес ревізії й реорганізації методів профспілкового руху. А не як прояв злостивості чи видозміну боротьби за керівне крісло. З цим конструктивним настроєм давайте-но й зреагуємо на зауваження Василя Сюткина, в чомусь не дуже погоджуючись, у чомусь доповнюючи або розвиваючи на загальну користь. Бо нині ой як потрібні авторитетні, шануючі людину праці, бойовиті профспілки. Адже ми перед лицем існуючих і грядущих проблем соціальної захищеності.

Коли верстався номер. До редакції надійшов лист за підписом голови міського профспілки галузі А. МАКАРЕНКА: «Голова ЦК профспілки трудящих металургійної й гірничовидобувної промисловості М. Мінченко погодився з доводами В. Сюткина». Що ж, коментарі, як мовиться, непотрібні.

ЕКОЛОГІЧНИЙ ВІСНИК

Горіли сосни, палали...

Ріс собі на березі каналу Дніпро—Кривий Ріг, поблизу села Червоні Поди та аеродрому, молодий сосновий гайок. За нашими криворізькими мірками чималенький, метрів 200—250 завдовжки—сосни в кілька рядів. Йдемо з донькою та дружиною на дачу та й спиняємось перепочити. Подихаємо хвойним повітрям, не багато таких місць у Кривбасі.

Але ось іду у суботу 16 травня уздовж каналу. Доходжу того місця, де мав бути сосняк. Ой, леле! Із землі стирчать обгорілі пеньки. Обіч—сліди від вогнищ з рештками сосон. Немає гайка. Знищений нанівець. Увесь. А натомість — городи, на яких поміж почорнілих стовбурів пораються, «хазяї». Що тут діяти? Хіба оці злочинці почули б слова про совість, мораль тощо? Не знаю, хто це вчинив. Може місцеві, яким ніщо не дороге, чи якісь приблуди, для яких сотня сосон є дріб'язок у порівнянні з уральською тайгою... Гадаю, що тут зобов'язана сказати своє слово влада, її відповідні органи. Соснам вже нічим не зарадиш, але людці ті повинні понести належне покарання, бо такі «хазяї» невдовзі понищать усі лісонасадження в околицях Кривого Рогу, а в самому місті під Новий рік ще й ялинки дорубають, які досі вціліли.

Євген ГЕЛІВЕР.

Зупинено конвертор-забруднювач

21 травня наша прокуратура доручила Дзержинській санепідемстанції обстежити стан газоочисток конверторів №№ 1—4 «Криворіжсталі». Результати перевірки невтішні—газоочисне обладнання за конвертором № 1 працює вкрай погано. Згідно з постановою Дзержинської СЕС експлуатація першого конвертора конверторного цеху № 1 призупинена до виконання всіх необхідних ремонтних робіт. Постанова вручена керівництву комбінату «Криворіжсталь».

Я. БУЧКО,
помічник прокурора природоохоронної прокуратури.

За димом нічого не видно

Якщо їхати в селище Широке з Кривого Рогу, побачите ліворуч гарну дорогу, алею, обсаджену пірамідальними тополями. Вона приведе вас не до будинку відпочинку, а до залізної брами, до вартових, до рядів колючого дроту.

Що ж це таке? Це центральні склади підприємства «Кривбасвибухпром», де тонни вибухових речовин, що їх везуть сюди для всього гірничого комплексу. А поряд з колючим дротом—обгоріла земля, як після ядерного вибуху, навкруги сміття, папір, горілі дерева та кущі. І все це робота рук, схоже, працівників складів. Всю тару (паперові і поліетиленові мішки, в яких привозять вибухівку) вони скидають у величезні купи і палять, отруюючи все навколо важким їдким димом. Плинуть ці жовті хмари отрути на дачні ділянки, що виділив Інгулецький ГЗК людям, над турбазою «Затишок», буде плинути над профілакторієм, що будується. А ми, проїжджі, раз по раз задаємо риторичне запитання: де ж наші санітарні служби, інспекція з охорони природи, «зелені?» Коли хоч вони припинять це неподобство?

Т. ПОПЕЛЯНСЬКА.

С. МІЛЬЧУЦЬКИЙ:
„Комерція—це моя стихія"

У недалекому минулому С. Мільчуцький — начальник управління громадського харчування, торгівлі і підсобного господарства комбінату «Криворіжсталь». Нині — вже без оцього сумісництва — директор фірми-мільйонера «Маріана». Перший комерційний магазин — «Маріанин». Асоціація «Соборна Україна» — теж під егідою фірми. А ще «Маріані» належать два кафе і вона має свій філіал у Києві. У ділових колах директор фірми «Маріана» відомий як надійний партнер і «великоголова» людина: у свої 36 літ «економічного бога» тримає за бороду дуже міцно. Любить дітей, дружину, вірші Висоцького і комерційний ризик. З пресою не знається. Однак для «Червоного гірника» зробив виняток.

— Правда, залишаючи своє начальницьке крісло, — зізнався на початку розмови, — я бачив дещо інші перспективи. Думав, як займуся вже тільки фірмою, то це буде як хобі. Але зась, закон бізнесу гласить: хочеш мати доходи— мусиш крутитися. Тим паче у сфері комерції.

— Однак, за вибором своїм ви не шкодуєте. До речі, чому ставку зробили саме на комерцію? Могли б, зважаючи на ваші добрі стосунки з начальством КМК, стати керівником якогось малого підприємства на «Криворіжсталі».

— А навіщо? Комерція — це моя стихія. Інакше кажучи, те, що я можу, вмію і чим люблю займатися.

— І коли комерсант Мільчуцький зробив свій перший бізнес!

— У п'ять років. Обміняв поламану іграшку на нову. Сподобалося. Отже, згодом зайнявся марками. Збирав їх і (знову ж з вигодою!) обмінював: одну — на дві, а дві поганенькі — на одну цінну. Міняв також значки, ювілейні карбованці на цукерки. Розумієте? Я просто-таки народився з комерційною жилкою.

— Отже, собою задоволені?

— Шкодую за одним, надто довго вибивався в люди. Але ж, самі знаєте, донедавна соцзакони комерсантів не вітали.

— Та й зараз, вибачаюсь, комерсанти не в надто великій пошані у простого люду.

— Знаю. Дякую Богу, що хоч нове покоління більш мудрим та неупередженим росте. Я вам так скажу, сором тільки одне: красти. А всі інші способи заробляти гроші (крім ще шантажу, звичайно) цілком пристойні. Думаю, що вже не за горами й той час, коли предмети з бізнесу викладатимуться просто в школах. Як на Заході. Там, я це знаю не з книжок, один раз на місяць навіть бізнес-практикум буває. Він називається «День юного комерсанта». І в цей день всі школярі вчаться торгувати.

— Це враження від туристичних поїздок!

— Я вчився у Сполучених Штатах менеджменту. До того ж, там живе моя сестра.

— І заможно живе!

— Не надто. Але з достатком. Якраз, до речі, завдяки діловим якостям чоловіка. І донька її теж вже бізнесу навчається. Але не самотужки, а в спеціальному інституті. Як те зрештою і повинна робити поважаюча себе людина.

— Ось як! А я думала, що жінці в бізнесі не місце. Ваша дружина, здається, все ж таки домогосподарка!

— Моя дружина може дозволити собі робити те, що їй подобається. До того ж, якби ще й вона була зайнята бізнесом, то хто б у нас вдома порядкував? Син і донька наші ще дітлашня, не вправляться по дому, а я вічно в «бігах» і відрядженнях. Мені б інколи хоч готового вже поїсти. А взагалі, жінки в бізнесі — це дуже чудово. Вони надійні і завжди знають, чого саме хочуть. До того ж з ними сам бізнес якось прим'якшується і окультурюється.

— Назву своїй фірмі ви теж дали на знак вітання ділових жінок!

— Марізна — ім'я моєї дворічної доньки. Відкриваючи фірму, я про це не забув.

— Думаєте, донька продовжить вашу справу!

— Так.

— Але ж у вас і син є. До того ж, старший від Маріани...

— На жаль, він гуманітарій. І зовсім не скупий.

— Виходить, справжній бізнесмен повинен бути скупим!

— А ви знаєте людину, яка б нажила собі багатство не ставлячись до грошей з любов'ю?

— Вважайте, я бачу в вашій особі акулу бізнесу. На зразок капіталіста. Не мрієте, до речі, дременути за кордон!

— Розповідаю анекдот. Підмітає на Брейтон-Біч, один з наших. Поряд зупиняється турист: «Привіт, Боря! Як справи?» «Добрі, дякувати Богу». «А чого ж ти метеш?» «Дух російський з себе вибиваю». «Ну, і як, виходить?» «Так в тому й річ, що ні...».

Не смішно, правда? От і мені не смішно. Я був на Брейтон-Біч. Це район емігрантів. Так от, коли я говорив своїм колишнім співвітчизникам, що приїхав до Америки за гостевою візою, вони палали заздрістю. А коли казав, що я емігрант, вони мені... співчували. Я точно знаю, еміграція — річ дуже тяжка. Лише одиниці звикають до неї. Більшість же емігрантів взагалі не можуть ужитися з американським способом життя. І я (хоча в житті все може трапитися) поки що поповнювати емігрантські лави не збираюся. Як то мовиться, мені поки що й тут не погано.

— Але ж бізнес він і в Африці бізнес. То про нього ж... Це правда, що м'якосердних бізнесменів не буває! Ось ви особисто безжальні до своїх партнерів!

— Розповідаю випадок. Був у мене контракт з однією організацією на поставку партії товару. Причому, досить перспективний контракт. Але керівництво тієї організації десь там дало маху, і товар я не отримав. Організація за те змушена була сплатити мені згідно з контрактом досить солідну суму. Як, гадаєте, я повинен був закрити на те очі? Забути про людей, з якими разом працюю?

— Відтак, «Маріана» ту організацію проковтнула!

— Точніше буде сказати, покусала. Організація, сплативши штраф, збанкрутувала. Але мене, чесно кажучи, такий поворот справи роздратував. Яка-бо радість від штрафу? За товар я виручив би значно більше. Так що то був урок: тепер з неповороткими партнерами я просто не веду справ.

— Майже гуманно. Але, вибачте за іронію, самі послизнутись не боїтеся!

— Боюся. Однак вірю в своїх підлеглих. Якщо десь зроблю помилку, вчасно вкажуть. У мене у фірмі висококласні спеціалісти. До того ж, я беру на роботу переважно тих, кого особисто знаю. Або ж заручаюся рекомендаціями. Ну, а коли що—ось бог, а ось—поріг. І зараз у мене теж один кандидат на звільнення є. З таких, що, відчувши смак великих грошей, власні інтереси починають ставити вище інтересів усієї фірми. А я, знаєте, терпіти не можу таких. Ні по роботі, ні в житті.

— Серед ваших друзів є, напевне, мільйонери! Який спосіб їхнього повсякденного життя!

— На жаль, звичайний. Бо й хотіли б, може, пошикувати, а де? І потім, вони ж не носять своїх мільйонів у кишенях. Гроші тільки тоді гроші, коли вони вкладені в діло.

— Вважаєте то нормально, коли власник мільйона «жебракує» як Ільфо-Петровський громадянин Корейко!

— Боже збав! Це, звичайно ж, ненормально! Але що вдіеш? Довкола дуже багато бідності. Сама країна бідна, що вона може запропонувати мільйонеру? Отже, що вони дозволяють собі, так це їздити на машинах, скуплятися на ринках, добре їсти, палити імпортні цигарки і не торгуватися за букет квітів.

— Колись багаті люди були меценатами. І вам, і вашим друзям спадав на думку подібний вид благодійності!

— По совісті? За друзів не знаю, а мені не спадав. Моя фірма щороку перераховує на рахунок Дзержинського райвиконкому (у фонд милосердя) півтора мільйона карбованців.

— Хтось мені казав, що на час приїзду до Кривого Рогу гостем у вашому домі був «батько» програми «Поле чудес» Владислав Листьєв. Це що, дружба чи бізнес!

— Перше. Владислав неординарна людина. Я люблю таких.

— Вас, ділових людей, зараз прийнято називати будівниками капіталізму. Така термінологія співпадає з вашою самооцінкою!

— Якщо капіталізм спирається саме на ділових людей, то заперечувати нічому.

— Тоді тест. На зорі будівництва комунізму за взірець слугували люди, які прокидалися по дзвонику годинника, двічі-тричі присідали, плюскали в обличчя жменю холодної води, на ходу снідали і, вхопивши зі стільця перший-ліпший піджак, штурмом брали громадський транспорт, аби не дай то Боже запізнитися на роботу. А як починається ранок будівника капіталізму!

— Дуже по-різному. Коли ніч проведено в телефонних розмовах з партнерами, а ще й день обіцяє бути вкрай насиченим, то дзвоник точно виручає. Інколи й снідати випадає отак на ходу. А буває, що й поспати можна. Правда, це не називається «розслабухою» або ігноруванням роботи. Швидше — фізіологічною вимогою організму. І я можу те собі дозволити. А взагалі, дух ранкового прискорення дуже схожий. За винятком, звичайно, громадського транспорту та його штурму. Я їжджу на роботу своєю «дев'яткою».

— А чи не вийде з будівництвом капіталізму те ж саме, що й з будівництвом комунізму! Адже ж суєта...

— А ви не ототожнюйте. Між діловою людиною і ударником соцпраці можна вмістити прірву. Перша дбає про особисте благополуччя, а остання — про загальне. Тож і програє.

— Оптиміст ви теж від народження!

— Я взагалі не оптиміст. Я просто роблю висновки. У людей з'явився інтерес до багатства. Значить, примара капіталізму вже поряд.

— Ректори «Маріані» дошкуляють!

— Я не хотів би загострювати на цьому увагу.

— І все ж, я знаю, що нехай і неофіційно, проте штатних хлопців з м'язами Шварценеггера вам утримувати таки доводиться. Для бюджету фірми це не обтяжливо!

— Думаю, примовку «скупий платить двічі» ви знаєте. А я людина поміркована. До того ж, мої шварценеггери мають досить широкі кола обов'язків і виконують всю важку для жінок роботу.

— Якщо не секрет, їх минуле пов'язане зі спортом!

— Саме так. Принаймні, переважно.

— І у вас ніколи не буває спокуси кинути всю цю комерційну колотнечу та й зажити собі спокійно!

— О ні, ще дуже багато нереалізованих замислів. Хочу, наприклад, почати заробляти валюту. І вже знаю, як можна того добитися. До того ж, свою фірму я хочу передати своїм дітям, і тільки—з рук у руки. А відтак, воювати буду ще довго.

— Тоді останнє. Ваші щоденні витрати!

— 4—5 тисяч.

— Ваш діловий кумир!

— Хаммер.

— Улюблена музика!

— Естрадна.

— Ідеал жінки!

— Моя дружина.

— Колір доброго настрою!

— Чорний

— Імідж!

— Стараюся завжди залишатися самим собою.

— Ну, і, нарешті, ваше заповітне або найбільше бажання!

— Їх у мене два. Бажання—мінімум і бажання—максимум. Перше стосується Закону про приватизацію. Дуже хочу, щоб цей Закон нарешті-таки запрацював у повну силу. Пора бо вже людям мати стільки свого, скільки їм хочеться й скільки по кишені. А максимум бажання—жити в багатій Батьківщині і бачити повсюдно щасливих, усміхнених, багатих людей. Повірте, від бідності й злиднів—саме зло. Багаті ж люди мають бути добрими й будуть такими.

— Серйозно! А як же з твердженням, що гроші, буває, людей псують так само, як і влада!

— Слабких псують. І тих, хто загрібає жар чужими руками. А я вірю в людей стійких, справедливих, чесних і діловитих. Майбутнє за ними.

Л. ЦИГАНКОВА,
кор. «Червоного гірника».

А здачу—в кишеню продавця

В період «боротьби» із пияцтвом ми переклали у кишені самогонників і спекулянтів мільярди карбованців замість того, щоб покласти їх у кишеню держави. Так ми робимо й сьогодні.

Пам'ятаєте, одна хлібина коштувала 64 копійки. Чому саме стільки? А щоб з кожної хлібини продавцю залишалася одна копійка. А нас десятки, сотні тисяч.

Тепер знову сюрприз. Хлібина коштує 1 крб. 92 копійки, розмінної монети немає. Підходять люди і простягають продавцю по два купони, а вона говорить: «Давайте копійки». Не в кожного знайдеться 92 копійки. Кладуть покупці у миску два купони і виходять з магазину. А продавець (ніби не винна) кладе собі в кишеню 8 копійок. Продасть сто хлібин —є 8 купонів, продасть 1000 хлібин—80 купонів. І так щодня.

А чому б не продавати хлібину за 2 купони? Не було б черг у хлібних відділах, а оті 8 копійок нехай би йшли на користь держави. Можна піти й іншим шляхом. Докладати в кожну хлібину тіста рівно на 8 копійок. Мені можуть заперечити: треба змінювати технологію виготовлення хліба. Не можна змінити? Тоді треба обирати перший варіант—віддавати 8 копійок державі.

Колись морозиво у нашому місті продавалося по 9 копійок, 13 копійок, 19 копійок. Нажилися знову ж таки продавці морозива. Згодом морозиво стали продавати по 10 копійок, 15 копійок, по 20 копійок. Виходить, якщо дуже захотіти, то можна знайти вихід.

О. СІЯНКО.

Від редакції.

О. П. Сіянко, на наш погляд, піднімає важливу проблему. По торгівлі хлібом у нашому місті магазинів не зменшилося, а черги в них збільшилися. Одна з причин—відсутність розмінної монети. Сподіваємось, керівники хлібокомбінатів і управління торгівлі міськвиконкому прислухаються до пропозицій нашого читача, при необхідності вийдуть на інстанції, які повноважні вирішити згадану проблему.

Страйк дитячої душі,

або Як допомогти підліткам знайти себе

Стаття Ю. Драбкіна «Підліток у заквітчаній труні», яка була надрукована нещодавно у «Червоному гірнику», вразила мене своєю глибинною тугою, непереборним болем за наших дітей. За кожним рядком відчувається заклик до кожного із нас: зупинитися, озирнутися, вдивитися в наших дітей, зберегти їх, допомогти їм знайти себе. Цей заклик автора, людини, яка добре знає дитячу душу, адже віддала її вивченню і вихованню немало років, і спонукав мене поділитися своїми думками. Протягом останнього року на замовлення постійної комісії міськради з питань молоді було проведено два етапи соціологічного дослідження з підліткових та молодіжних проблем в нашому місті. Тож і спробую поділитися деякими думками, які виникли на основі їх результатів.

Спілкування з підлітками та молоддю, аналіз майже двох тисяч анкет, які вони заповняли, свідчать про те, що в їхньому світогляді сьогодні відбуваються відчутні зміни. На тендітну конструкцію підліткової свідомості негативно впливають події, які відбуваються в нашому суспільстві. Руйнування чи то звичок, чи то традицій, не кажучи вже про спосіб життя, завжди несе з собою моральні втрати. Про це свідчить світова історія. Ми, дорослі, не хто інший, зруйнували комсомольські, піонерські організації. Погані чи хороші, але вони були, вони давали можливість дітям згуртуватися, знайти діло до душі, виявити свої здібності. Декому не сподобалася їхня суть. Що ж, часи міняються і змінюються погляди. Але що ж ми дали дітям натомість? Чи оновили діяльність підліткових клубів? Чи вдосконалили роботу палаців культури? Чи запропонували їм молодіжні центри, нові автодроми, клуби знайомств, цікавих зустрічей, курси іноземних мов? Ні, про це опитані нами юні криворіжці можуть тільки мріяти. Давайте будемо відвертими, ми викинули дітей на вулицю, у підворіття.

Це підтверджують і вони самі. Кожний другий з опитаних підлітків на запитання «Де ти найчастіше проводиш свій вільний час?» відповів, що «на вулиці з друзями». Тільки 17 відсотків опитаних займаються в гуртках та секціях, 6 процентів — на стадіонах, одиниці працюють, так само одиниці навчаються у музичних та художніх школах. Інші — вдома з батьками. А тепер давайте запитаймо себе: чим займалися наші діти, коли страйкували педагоги? Чи замислювалися над цим вчителі, коли пішли у безстроковий страйк? Чи запровадили якісь заходи для того, щоб чимось зайняти школярів? Відповідь однозначна: ні. Тож і вважаю, що дорослим легше вирішувати свої вимоги. Не задоволені своїм керівником — страйк, не влаштовує заробітна плата — страйк, астрономічні ціни — страйк. Дивись, пострайкували — і проблеми якось вирішуються. А що ж підліткам робити, коли незадоволені вони якістю учбового процесу, відсутністю умов для відпочинку, для трудової діяльності у вільний час? Як звернути увагу дорослих на свої проблеми, вимоги?..

Тож і вибирають вони свій, єдино доступний їм шлях — страйк душі. Давайте вдивимося пильніше в своїх дітей!.. Чуєте? Страйкують дитячі душі, не допускаючи до себе дорослих, не довіряючи нам. Страйкують, об'єднуючись в жорсткій і жорстокій самотності. А була, і висловлюють свій протест проти існуючої дійсності «бігами», які не обходяться без хуліганських дій. Тільки за минулий рік підлітками міста скоєно 80 групових правопорушень, практично всі з застосуванням саморобної вогнепальної зброї. Витоки їх приголомшливі. Десятки потерпілих, скалічених хлопчиків, 10 з них — смертельно травмовані. За чотири місяці цього року на місці зіткнень «бігунів» загинули ще двоє. Зволікати нам не можна. Потрібні радикальні дії.

В ході соціологічного опитування юні респонденти самі підказали один із можливих шляхів ліквідації «бігунських» формувань. Це створення умов для трудової діяльності підлітків у вільний від навчання час і — для цікавого насиченого дозвілля. Вони спростували розповсюджену думку про те, що підлітки, молодь не зорієнтовані на працю, на трудову діяльність і що їм властиві тільки споживацькі наміри.

Судіть самі, 98 відсотків опитаних хлопчаків і дівчаток хочуть заробляти гроші у вільний від навчання час. Де? Пропонуємо перелік галузей, об'єктів, де б із задоволенням працювали юні криворіжці: кооперативи по виробництву товарів народного споживання — 52% опитаних; кафе, їдальні, інші об'єкти побутового обслуговування — 45%; невеликі державні підприємства — 40%; лікарні, дитячі дошкільні заклади — 30%; розповсюдження преси, книгопродукції — 25%; житлово-комунальні контори (благоустрій парків, скверів, тощо) — 15%; сільськогосподарські роботи — 10%. Ну, і дехто цікавиться роботою в автосервісі, гувернантками, диск-жокеями, швачками. Відносно того, з ким працювати, перевага віддана роботі сумісно з двома-трьома ровесниками. Є й бажання працювати індивідуально, а також з дорослим колегою.

Вважаємо, що ці побажання підлітків стосовно своєї праці у вільний від навчання час необхідно урахувати міській Раді, її виконавчим органам, господарським керівникам при створенні сприятливих умов для трудової діяльності підлітків і молоді. Це ж ясно, як божий день, що праця (до того ж оплачувана) дасть змогу підліткам зайнятися ділом, знайти себе, вивчити свої здібності, проявити їх.

У цьому напрямку працює відділ міськвиконкому у справах молоді (завідуючий Бабенко О. М.). Завдяки депутатам постійної комісії міськради з питань молоді і цьому відділу створено фонд сприяння молодіжній політиці міської Ради народних депутатів. Головною метою фонду є вирішення проблем молоді в соціальній, економічній та культурній сферах, впровадження соціально важливих ініціатив молоді. Напрацювання вже є, але робота потребує більш значимої фінансової та матеріальної допомоги, розширення та вдосконалення. Вважаємо, що не зайвим було б проаналізувати хід реалізації міської програми «Молодь», поповнити її заходами соціального захисту молоді у зв'язку з розгортанням приватизаційного процесу, переходом до ринкових відносин.

Вже сьогодні слід вжити відповідних заходів щодо запобігання молодіжному безробіттю в місті. Є чимало прикладів того, що підприємства розривають раніше укладені договори про працевлаштування випускників технікумів, училищ, навіть вузів. Не дивно і те, що кожний другий опитаний нами випускник не має ясності щодо свого працевлаштування після закінчення учбового закладу. Більш того, ні один із них не знає своїх прав і гарантій згідно із Законом України про зайнятість населення. Можливо, є сенс запровадити в учбових закладах вивчення не тільки цього закону, але й інших. Адже ми будуємо нову правову державу і повинні навчити хоча б наступне покоління керуватися законами в своєму житті.

Доцільною, на мій погляд, є пропозиція на підприємствах мати квоти робочих місць для молоді, прискорити розвиток молодіжних кооперативів, малих підприємств, курсів перекваліфікації молоді.

Адже відсутність перспектив на майбутнє в молодому віці небезпечна. Саме з цього прошарку, на думку спеціалістів, найчастіше поповнюються ряди політичних екстремістів, наркоманів, злочинців.

Соціологічне дослідження дало можливість вивчити інтереси підлітків в сфері свого дозвілля.

Тож пропонуємо усім організаціям, закладам, які зацікавлені зробити вільний час юних криворіжців цікавим і змістовним, перелік тих об'єктів відпочинку, які вони вибрали за пріоритетністю:

1. Молодіжні, підліткові міні-кафе, міні-бари;
2. Дискотеки, дискобари;
3. Відеосалони і кінотеатри;
4. Комп'ютерні класи;
5. Спортивні центри, атлетичні клуби, тенісні корти, автодроми;
6. Центри молодіжної моди;
7. Клуби цікавих зустрічей, бібліотеки;
8. Курси іноземних мов, учбові комбінати;
9. Шахові клуби;
10. Майстерні «Зроби сам» і «Господарочка»;
11. Молодіжні театри, студії.

Звертаємо увагу ділових людей міста, які бажають вкласти свій капітал в благодійну справу, на пропозиції підлітків. Якби у опитаних підлітків був мільйон карбованців (таке запитання було в анкеті), вони б для своїх ровесників в нашому місті спорудили (або реконструювали) концертний зал, комп'ютерний клуб, молодіжні бари, кафе, відеосалони спортклуби, молодіжно-підлітковий будинок моди, медичний центр, будинок для сиріт і дітей-інвалідів з басейном, зимовим садом, недільну школу, зал знайомств, молодіжний театр, криворізький «Дісней-ленд» і багато кооперативів, підприємств, де б вони могли працювати. Що ж зовсім реальні ідеї. Залишається тільки реалізувати їх. І ще одне — знайти спонсорів.

Враховуючи бажання більше половини опитаних підлітків, вважаємо, що в місті доцільно якнайшвидше створити соціально-психологічні служби, в яких юнаки і дівчата могли б одержувати відповіді на хвилюючі їх питання з психології, етики, естетики, сексології, людинознавства.

Відродження культу знань, професіоналізму, сумлінної праці, об'єктивної її оцінки і оплати, ось що сьогодні вкрай необхідно нашим дітям. І якщо більшість з них сьогодні нікому не вірить (а на це вказали до 60 відсотків опитаних), треба дати їм можливість повірити хоча б в себе, в свої здібності, власні сили. Треба створити належні умови для того, щоб хлопчаки та дівчата відчували себе особистостями не в «бігунському» колі, де панує культ фізичної сили, жорстокості, помсти, а в корисній праці де володіє — знання і майстерність. Чим скоріше це буде зроблено в нашому місті, тим менше правопорушень буде серед підлітків, тим більше шансів буде у нас, щоб завоювати їхню подяку і довіру.

А. ЛОБАНОВА,
консультант міськради з питань вивчення громадської думки.

Кільце на яблуні

На моїй ділянці колективного саду росте яблуня, їй уже з десяток років, дерево добре розвинене, але досі не плодоносить. Як примусити його давати плоди?

Ю. ІВАНОВ, мешканець Миколаївського шосе.

В багатьох колективних і присадибних садах зустрічаються яблуні, груші та інші плодові дерева, які погано плодоносять, хоча й добре розвинені. Основною причиною може бути надмірне живлення азотними добривами. В таких випадках слід поліпшити фосфорне і калійне живлення.

Метод кільцювання плодових дерев (знімання кільця кори) не новий. Загальновідомо, що з грунту вода і розчинені в ній поживні речовини надходять від коренів до листя по пористих, спіральних та інших судинах деревини, а з листків продукти синтезу по всіх органах рослини рухаються по ситовидних трубках лубу.

Таким чином, кільцювання заважає рухові органічних речовин, виробленим в листках для живлення частин дерева, розміщених нижче місця, де вирізане кільце, що позначається на розвитку дерева. Виходячи з цього, кільцювати слід не тільки ті дерева, що сильно ростуть і слабо плодоносять, але і ті яблуні і груші, що взагалі дають мало плодів, щоб викликати закладання великої кількості плодових бруньок.

Таку операцію не варто робити на стовбурі дерева (це небезпечно), а краще на скелетних гілках першого, а також наступних порядків. Одночасно можна кільцювати третину або четверту частину гілок. Через два-три роки цю операцію повторюють.

Не слід знімати на гілках ціле кільце. Набагато зручніше і безпечніше знімати кору до самої деревини півкільцями — одне проти другого на відстані по вертикалі 10—15 сантиметрів. Ширина кільця має бути 3—5 міліметрів. Робити це потрібно в травні — на початку червня, коли кора добре відстає від деревини. Рану замазують садовим варом. До осені вона заживає.

Набагато прискорюють плодоношення кільцювати надрізи скелетних гілок. Це безпечніше для дерева. Для цього гострим ножем роблять два-три напівкільцюватих надрізи кори до самої деревини на відстані 10—15 сантиметрів. Рана заживає через 10—12 днів. Тому дуже важливо правильно підібрати час для проведення надрізів. Щоб вплинути на урожай поточного року, надрізи треба робити перед цвітінням, а для збільшення закладання плодових бруньок під урожай наступного року — в кінці травня.

Прискорити плодоношення можна також шляхом пригинання гілок до землі. Робиться це так. Як тільки почнеться сокорух і гілки стануть гнучкішими, навколо дерева, що погано плодоносить, забивають кілки і до них прив'язують окремі гілки. Це уповільнює відплив поживних речовин до інших частин дерева, внаслідок чого закладається більше плодових бруньок.

Поштова скринька

Ми прищепили черешню, вона вже дала торік перші плоди, дуже смачні, жовто-червоні. Та от біда — прищепа стала товща підщепи. Шкода, вона може загинути. Як зарадити нашій біді?

КОРОСТЕЛІНА, мешканка вулиці Співдружності.

В таких випадках спеціалісти радять поліпшити фосфорне і калійне живлення плодового дерева. На відро води беруть 50—60 грамів суперфосфату і 30—40 грамів калійної солі. Суперфосфат перед змішуванням треба розчинити в теплій воді. На квадратний метр пристовбурного круга необхідно дати 5—6 відер такого розчину. Азотних добрив при цьому використовувати не слід.

* * *

Вичитала в книжці що є така городня культура — момордіка. Що це таке і як її вирощувати?

У. ЄВТУШЕНКО, мешканка вулиці Української.

Момордіка, або жовтий огірок — це повзуча лізноподібна рослина з гарним розсіченим листям, жовтогарячими квітками і плодами оригінальної форми, що надають особливої нарядності альтанкам і верандам. Недостиглі її плоди використовують в їжу після попереднього вимочування у солоній воді, щоб усунути гіркий присмак. Після цього плоди тушкують, солять, маринують.

Момордіка теплолюбна, вимоглива до грунтів, добрив, поливів. Має довгий вегетаційний період, тому вирощується розсадою. Умови вирощування й догляд такі ж самі як звичайного огірка. Врожайність — 2—2,5 кілограма з квадратного метра площі.

Як обрізувати і формувати кущі неукривного винограду?

Г. ШРАМ, мешканка вулиці Говорова.

Пагін, який виріс з живця, цієї весни треба було обрізати, залишивши дві або чотири бруньки, в залежності від того, який ви хочете сформувати кущ — дво- чи чотирирукавний. З тих бруньок цього літа виростуть відповідно два або чотири пагони, які в подальшому й стануть рукавами. А вже в наступні роки на бічних пагонах залишайте по одній-дві бруньки на плодоношення і обов'язково пагін заміщення, щоб кущ давав урожай щороку.

* * *

Досі я вважала, що лаванда — це така гарна квітка, про яку і в пісні співається. А мої сусіди по дачі кажуть, що є така приправа до страв. Хто з нас правий?

Г. ДЕМЧЕНКО, мешканка проспекту Перемоги.

Лаванда — багаторічний чагарник заввишки до 50 сантиметрів. У невеликій кількості його використовують для ароматизації м'ясних і овочевих страв, салатів, сушеними гілочками лаванди перекладають білизну. Рослину культивують для одержання з квіток ефірної олії, застосовуваної у парфюмерній промисловості та медицині.

Розмножують лаванду живцями, висаджують на перегнійній сонячній ділянці. Догляд звичайний: своєчасні поливи, підживлення, розпушування грунту.

Зрізані молоді пагони сушать у затінку і зберігають у добре закритому посуді або поліетиленовому пакеті.

Зручно і вигідно

Як влаштувати майданчик для компосту на ділянці колективного саду?

Д. ЛЕВЧЕНКО, мешканка вул. Іллічівської.

На кожній ділянці колективного саду варто мати майданчик для компосту. Насамперед він забезпечить гігієну ділянки. Адже компостування — найкращий спосіб знешкодження відходів та приготування цінного добрива.

Майданчик влаштовується на найбільш віддаленій від будиночка частині ділянки, по можливості з північного боку, в затіненому місці. Спочатку в обраному місці знімають рослинний шар і грунт ущільнюють. Зверху кладуть шар м'ятої рідкої глини товщиною 20—25 сантиметрів — так званий «глиняний замок». Для відведення дощових вод майданчик обкопують рівчаком глибиною півметра і шириною на дні 0,3 метра, який можна закрити дерев'яними щитами.

Якщо місце сухе, тобто грунтові води залягають далеко від поверхні, то компост можна приготувати у вимірці або траншеї глибиною 30—50 сантиметрів, дно і стінки якої обмазують глиною. Сміття, траву, бадилля, листя складають на майданчику не товстими шарами 10—20 сантиметрів і кожний з них засипають дерновою землею.

Компостну купу періодично поливають водою, розчином свіжого коров'ячого гною в співвідношенні 3 кілограми на відро води або розчином курячого посліду — півкілограма на відро води. Корисно також додавати вапно або деревний попіл з розрахунку 20 кілограмів на 100 кілограмів відходів, а також 2—3 кілограми суперфосфату. Це прискорює дозрівання добрива.

Протягом літа компостну купу кілька разів перекопують. В процесі гниття в ній температура досягає 60 градусів тепла. Це згубно діє на мікробів, і тому після повного перегнивання одержуєте відмінне добриво, безпечне в санітарному відношенні. Тож не буде потреби купувати гній, платити 800—900 карбованців за самоскид.

РЕКЛАМА ДОВІДКИ ОГОЛОШЕННЯ

№№ 958, 959.

До відома керівників підприємств, організацій, кооперативів і голів профспілкових комітетів!

Криворізька оптова база «Укркультторг» реалізує за безготівковим розрахунком товари вітчизняного та імпортного виробництв:

телерадіоапаратуру;
телефонні апарати;
радіотелефони;
автовідповідачі;
факси;
аудіокасети;
годинники настільні та настінні;
електронні друкарські машини «Елема»;
бухгалтерські мікрокалькулятори МК-59;
мікрокалькулятори бухгалтерські «Сітізен»;
радіодеталі;
фотоприналежності;
автомобільні причепи;
причепи для мотоциклів;
набори столового посуду з нержавіючої сталі;
багатомісні намети;
торговельні павільйони;
термопапір для факсів.

Довідки телефонами: 26-26-37 — радіовідділ, 26-07-21 — відділ канцтоварів, 26-07-13 — відділ годинників і фототоварів.

Наша адреса: вул. Каховська, 82а.

№ 906

ВІДДІЛУ ОХОРОНИ ПРИ ЦЕНТРАЛЬНО-МІСЬКОМУ РВВС

терміново потрібні:

працівники охорони (чоловіки) віком від 25 до 50 років (зарплата 1300—1500 крб. на місяць, робота позмінна);

електромонтери охоронно-пожежної сигналізації (зарплата 1300—1500 крб., у залежності від розрядів).

Звертатися за адресою: вул. Леніна, 60а. Телефон 29-50-25. Відділ кадрів.

№ 961а

Асоціація по випуску товарів народного споживання

«ПРОМПОБУТКОМФОРТ»

— міняє на новий легковий автомобіль або продасть два вантажних автомобілі ЗІЛ-131 і один «Урал-375»;

— купить гараж для легкового автомобіля в Центрально-Міському районі;

— приймає замовлення на поставку лінолеуму різних розцвіток в необмеженій кількості по цінах нижче ринкових.

Наші телефони: 21-15-43, 21-11-28.

Адреса: м. Кривий Ріг, проспект Південний, 1 (ПівдГЗК).

№№ 981, 982

Асоціація «Кривбасінтур»

запрошує трудящих оздоровитися:

— пансіонат «Світлана» з лікуванням у м. Сочі з 15, 27 червня — 24 дні, вартість 5200 карбованців, 12 днів — 3000 карбованців;

— Феодосія — 12 днів, розміщення в готелі в двомісних номерах з вигодами, харчування в ресторані, з 15 червня, 21 липня, 24 серпня, орієнтовна вартість — 3500 карбованців;

— турбаза «Гірська» (Карпати) — 10 днів, з 23 червня, 4, 15, 26 липня, 6, 7, 28 серпня; вартість 3150 карбованців;

— Ялта, готель «Інтурист», 7 днів, з 9 і 15 червня, вартість 7500 карбованців;

— Трускавець — 20 днів, розміщення по 2—3 чоловіки в номері з вигодами, готель «Червона рута», з 17 червня, 8 і 29 липня, 19 серпня, орієнтовна вартість 3000 карбованців;

Бажаючим пропонуємо маршрути у:

— Фінляндію — з 20 липня, 8 і 24 серпня, 4 і 24 вересня, орієнтовна вартість 4600 карбованців і 50 доларів США;

— Туреччину (теплоходом із Одеси) — щомісячно, орієнтовна вартість 7000 карбованців і 95 доларів США;

— Китай — з 24 червня, 13 липня, орієнтовна вартість 15000 карбованців і 190 доларів США;

— Польщу—щотижня, орієнтовна вартість 1600 карбованців і 36 доларів США (у валютну частину входить проїзд по Польщі в обидва кінці, 3 нічліги, вечеря, виділення автобусів для поїздки по Польщі).

Чекаємо вас за адресою: вул. Першотравнева, 12, асоціація «Кривбасінтур». Контактні телефони: 29-10-31, 29-59-39.

№№ 942, 943

МСП «Міка»

має в продажу меблі Херсонської меблевої фабрики. Довідки по тел.: 71-88-45, 53-50-31.

Магазин знаходиться: вул. Ватутіна, 66а.

№ 1012

Приватне мале підприємство

«ДІЯ»

надасть матеріальну, фізичну та моральну допомогу самотнім, малоімущим, пенсіонерам. Гарантується повне забезпечення старості та належні похорони за договором про успадкування належного їм житла.

Звертатися після 18.00 телефоном 28-47-88.

№ 1013

* * *

поміняє кутик 32х32, 45х45 у кількості 50 т і прут сталевий 20 т діаметром 10 мм на ліс хвойний довжиною не менше 5,5 м. Придбає кругляк. Укладе договір на оренду приміщення з телефоном під контору.

Звертатись після 18.00 телефоном 28-47-88.

№№ 461—470

Завод електромонтажних виробів № 5

ВИГОТОВЛЯЄ

із металу за доступними цінами:

присадибні та дачні огорожі з хвірткою;
дачні будиночки;
дачні госпблоки (душ і туалет);
гаражні ворота;
ворота вїзні з хвірткою;
хвіртки вхідні;
шафи металеві;
огорожки могильні та ін.

Звертатися за адресою: м. Кривий Ріг, житломасив Каратуни, ЗЕМВ-5. Телефони: 27-44-43, 27-49-03.

Невже не хворітиму?!

Хворію на епілепсію понад 12 років, і лікарі вважають мене безнадійно хворою. І ось одного разу йшла з водолікарні, несподівано, як завжди, розпочався приступ. Поблизу не було нікого.

Коли відкрила очі, біля себе побачила дівчину, на її обличчі блукала добра посмішка. Вона допомогла встати, заспокоїла, що подібне зі мною не трапиться. Я не повірила.

Раніше приступи траплялися часто і несподівано, а після зустрічі з дівчиною вони мене не турбують. Чому — не знаю. Може то вона мене вилікувала? Але як?

Сходила до лікарні на обстеження. Сама собі не вірю: я здорова людина! І це завдяки незнайомій дівчині. До речі, вона мені тоді сказала, що по змозі допомагає людям.

Я не подякувала дівчині, бо не повірила їй, вважала, що вона мене заспокоює. Після зустрічі минуло чотири місяці. І жодного приступу. Рідні і близькі мене не впізнають: погарнішала, а були ж одні кістки.

І ще. Знаю, що дівчину звуть Наталкою, що вчиться вона. Щиро дякую їй і прошу: допомагай, люба, людям!

М. ЛУПАР.

ВІД РЕДАКЦІЇ:

Лист написаний так щиро, що ми не могли його не надрукувати. Змусило нас це зробити й таке: а що, коли Наталка справді володіє чародійною силою, є екстрасенсом? Тоді їй треба обов'язково переговорити з лікарями і запропонувати свої послуги. Бо що є вище у світі, як рятувати людей від недуг?

Можна, Наталко, зателефонувати й у редакцію по телефону 23-71-42.

А ось читачів, які прочитають цю замітку, просимо редакцію не турбувати. Якщо Наталка відгукнеться, ми про неї розповімо на сторінках «Червоного гірника».

№ 960

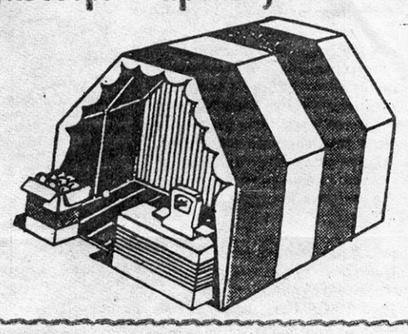
Криворізька оптова база «Укркультторг» пропонує:

▲ багатомісні намети «Памір»;

▲ торговельний павільйон.

Довідки по тел. 26-26-37.

Торговельний павільйон

призначений для роздрібної торгівлі на ринкових площах, ярмарках, придорожніх стоянках та ін. Конструкція павільйону дозволяє виконувати швидке збирання та розбирання, установку на асфальт і будь-який грунт без додаткових кріплень і розтяжок. У зібраному вигляді торговельний павільйон вільно розміщається в багажнику легкового автомобіля.

Браві хлопці з «Інтер-спорт-сервісу»

Кажуть, наша молодь втрачає інтерес до спортивних секцій. Цього не скажеш про авіамоделістів криворізької команди малого підприємства «Інтер-спорт-сервіс», які протягом останніх років не лише беруть участь у різних змаганнях, але й посідають найвищі місця.

Так було і в Жовтих Водах, де закінчились командні змагання серед провідних авіамоделістів України.

У класах моделей «Повітряний бій» (Е-2-Д) хлопці у командному заліку стали чемпіонами і здобули Кубок «Україна-92».

Слово начальнику навчально-спортивного відділу «Інтер-спорт-сервісу» А. Чернявському:

«Нас радує те, що в особистому заліку серед дорослих хлопці показали високу професійну майстерність. Так, студент педінституту Олександр Ломака (майстер спорту) здобув перше місце, Олексій Железко, учень СПТУ № 44 (кандидат у майстри спорту), теж став чемпіоном. А учням Олександру Куждіну та Юрію Киливнику (вчаться в середніх школах № 102 та № 59) дісталось «срібло». Останні своїми результатами довели, що першорозрядники — теж справжні майстри «повітряного бою».

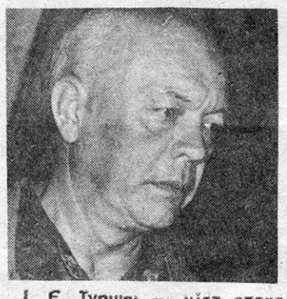
Попереду у хлопців напружена робота: це насамперед підготовка до чемпіонату України, який відбудеться у червні нинішнього року у Києві. В тому, що хлопці піднялись на таку висоту, немала заслуга їх тренера, майстра спорту В. Андрієнка, який продовжує переможні традиції свого попередника О. Куждіна. Нинішній тренер авіамоделістів зумів працюючи на громадських засадах (основна його професія — маркшейдер рудника Інгулецького гірничо-збагачувального комбінату), серйозно зацікавити хлопців авіамодельною справою.

Що ж, це не так просто зробити. Але якщо є непогана технічна база, бажання хлопчаків та такі тренери, як О. Куждін та В. Андрієнко, то це під силу. Отоді прийдуть і результати, без яких мабуть важко уявити будь-який вид спорту.

Від сектора спорту: Коли писалися ці рядки, стало відомо, що два спортсмени-авіамоделісти з «Інтер-спорт-сервісу» — Олексій Железко та Олександр Ломака зараховані до збірної команди України. А це значить, що у біографії хлопців відкривається ще одна приємна і хвилююча сторінка.

І. ТУРЧИН:

«Щороку у мене все починається спочатку...»

І. Є. Турчин — ціла епоха у гандболі. Саме він приніс найбільше визнання у європейській та світовій класифікації київському «Спартаку». Під час перебування у Кривому Розі на турнірі «Райдуга-92» я з цікавістю спостерігав за діями головного тренера під час фінального матчу «Спартак» — «Освіта». Зовні спокійний, Ігор Євдокимович мало робив зауважень киянкам. Але коли ті почали програвати криворожанкам, не витримав і покликав одну із гандболісток до себе. «Анжело, візьми себе в руки!» — почулася дещо різкувата репліка наставника. А вже через деякий час він по-батьківськи втішав спортсменку, яка одержала травму.

Що ж, Ігор Євдокимович, кандидат педагогічних наук, заслужений тренер України, і у грі неперевершений психолог. Та ось не хотілося, щоб він хоч трішечки нервував (а такий епізод у грі був), бо ж не так давно переніс операцію на серці. Пам'ятаєте, скільки шуму було у засобах масової інформації, що Турчин, мовляв, кинув команду напризволяще (особливо цим грішили центральні газети) і поїхав заробляти валюту.

Так, але вже потім стало відомо для чого вона була йому потрібна, із вуст його дружини, Зінаїди Турчиної, яка привозила команду до Кривого Рогу на X Спартакіаду народів колишнього СРСР. Ігор Євдокимович, взявши одну із команд — «середнячків» Норвегії, почав її тренувати. Працював там вісім місяців. Шкода, що лише таким чином у нас можна заробити кошти на поліпшення свого здоров'я.

— Як почувається після складної операції І. Турчин!, — таке запитання я задав вірному своєму домому тренеру під час розминки гандболісток.

— Спасибі, нічого, — почав Ігор Євдокимович. — Операцію мені зробили в Осло, поставивши нові судини в серці.

— У вашому спортивному житті завжди були космічні навантаження. Адже «Спартак» — це флагман вітчизняного і зарубіжного гандболу. Та й зараз його «фірмовий» почерк знають на багатьох майданчиках. Минулого року клуб полишило багато гандболісток і грають за рубежем. Вам, Ігоре Євдокимовичу, з цього приводу не щемить серце!

— Така вже наша тренерська доля, і нічого з цим не поробиш. З цим треба змиритися...

— Що ви можете сьогодні сказати про нинішній «Спартак»!

— Ви, напевно, знаєте, що у першому національному чемпіонаті України серед команд вищої ліги ми завоювали перше місце. Незважаючи на те, що команда майже повністю оновилася. Не рахуючи майстрів спорту міжнародного класу І. Долгунь, В. Гармусової та деяких інших.

— А про криворізьку «Освіту», яка вперше у національному чемпіонаті серед команд вищої ліги посіла восьме місце!

— Дівчата прогресують у турнірі «Рэйдуга-92» вони були нашими основними суперниками у фіналі. Оскільки я завжди поважав суперників, то скажу відразу—у вас сильна команда.

— А скільки потрібно часу, щоб «Спартак» знову став володарем Кубка європейських чемпіонів!

— Через сезон плануємо виграти цей почесний трофей.

— Який гандбольний клуб у Європі вважаєте найсильнішим!

— Австрійський «Хібо-Банк» із Відня. Із цими суперниками підтримуємо контакти.

— І не лише з ними!

— Безсумнівно. Ось і з нашою «Освітою» маємо непогані стосунки. Ми не проти, щоб ваші гандболістки тренувались на нашій спортивній базі, що знаходиться під Києвом.

— У вас прекрасна база...

— Гадаю, що так. До послуг дівчат добротний спорткомплекс, де є спортзал, два гандбольних майданчики, тенісний корт, легкоатлетичний стадіон і так далі.

— У київському «Динамо», футбольному елітному клубі, є чимало солідних спонсорів, без яких сьогодні практично неможливо існувати. Мабуть «Спартак» у цьому плані не виняток!

— Безсумнівно. Наш основний спонсор, фірма «Совега» — спільне підприємство. Це солідна комерційна структура, яка у фінансовому відношенні добре допомагає «Спартаку».

— «Спартак» мабуть одержує й чималі компенсації за своїх зірок, які грають за кордоном!

— Вони не вирішують наших проблем. В основному клуб існує не за компенсації із-за кордону, а також завдяки зусиллям та діяльності наших спонсорів.

— Після криворізького турніру чим буде займатись «Спартак»!

— Підготовкою до нового сезону у розіграші Кубка європейських чемпіонів. А перед цим з 5 по 15 червня виїздимо на турнір до Сірії, де у Дамаску проведемо матчі з національною збірною цієї країни. Трохи перепочинемо і з 16 липня вже почнемо інтенсивні тренування.

— Київський «Спартак» часто називають кузнею гандболісток-чемпіонок. Ви з цим згодні!

— Можливо... Але скажу одне: щороку у мене як тренера, все починається спочатку. І відкриті нові імена, і шлях до найвищої європейської вершини.

— І. Турчин часто буває за кордоном, часто спілкується з репортерами з різних країн, Ваше ставлення до нашого брата!

— Цілком нормальне. Я вже звик до репортерських ажіотажів перед змаганнями, до нескінченних інтерв'ю. Іноді мене дивує, що там про наш клуб знають більше, ніж у нас.

У Кривому Розі нас приймають і приймали завжди тепло, тому ми частенькі ваші гості...

До речі, із-за технічних причин «Спартак» не міг приїхати на турнір до нашого міста власним автобусом, та, щоб не зірвати змагання, гандболістки скористались залізницею. (Прим. автора).

— Ігоре Євдокимовичу, не хотілося б сипати «сіль на рани», та все ж... Чи не тримаєте ви зла за вчинок нашої Т. Олексюк, яка грала у київському «Спартаку»!

— За те, що вона попрохала політичного притулку в одній із країн Заходу? Як сказати, вона це зробила мабуть свідомо. Та все ж «Спартаку» вона залишилась винна 15 тисяч марок. Це вже інший бік справи...

Грала вона у нас десь 7—8 років, та все ж сильно проявити себе не змогла. Мабуть тому, що за чотири роки у гандболістки було три операції...

— Ігоре Євдокимовичу, турнір «Райдуга-92» у нашому місті, очевидно, буде традиційним. Тому ми з нетерпінням будемо чекати «Спартак». І завжди раді зустрітись із відомою супер-командою. Адже гра киянок — це неповторне і яскраве видовище. І криворіжці вже це оцінили.

— Спасибі за добрі слова і теплий прийом.

З гостем бесідував В. ТКАЧУК.

Фото С. ХОМЕНКА.

Я желаю всем читателям газеты "Червоный гірник" счастья и здоровья всех желаний

Ведучий В. ПІДЛИВАЯЛО

ПОДВІЙНИЙ ЮВІЛЕЙ

Як провідні шахісти Кривого Рогу, так і аматори добре знають ім'я кандидата в майстри спорту, дворазового чемпіона міста з шахів Леоніда Костянтиновича Саплінова — наукового співробітника Українського науково-дослідного інституту безпеки праці і екології в гірничорудній та металургійній промисловості . Л. К. Саплінов — корінний криворіжець. Шахам навчив його батько, і з тих пір вони стали постійним супутником його життя.

В 1954 році Леонід стає чемпіоном педагогічного інституту і в цьому ж році пробує свої сили в фіналі міста з шахів.

Почавши працювати викладачем фізики та математики в школі, Леонід Саплінов з 1962 року присвятив себе науково-дослідній роботі в НДІБПГ.

В 1962 році Леонід Саплінов надсилає до газети «Червоний гірник» і свої перші кореспонденції на шахову тематику.

1 хоча тодішній ведучий шахового клубу Д. К. Каноник надавав часто слово і іншим ведучим шахістам міста, кореспонденції Л. Саплінова відзначались теоретичними новинками та цікавими партіями криворізьких шахістів.

Поєднуючи активні виступи в шахових турнірах, Л. Саплінов закінчує аспірантуру, а трохи пізніше захищає кандидатську дисертацію. Це знакова подія в житті кожного науковця. До речі, з усіх чемпіонів Кривого Рогу тільки Р. Литвяк, В. Пивоваренко, В. Аронов та М. Марчик мають вчену ступінь...

Таким чином, в цьому році виповнюється 30 років сумлінної праці Леоніда Костянтиновича Саплінова в НДІБПГ та активного співробітництва в газеті «Червоний гірник» на шаховій ниві.

В 1967 та 1970 роках Л. Саплінов — чемпіон Кривого Рогу, тричі стає призером, займає третє місце в чемпіонаті області, обирається головою шахової федерації міста. Дуже плідно Леонід Костянтинович грає в міжнародних турнірах за листуванням, у республіканських та всесоюзних турнірах з відомими майстрами досягнувши неабияких успіхів.

На суд читача виносимо дві партії ювіляра, зіграні у різні роки.

Одна — у молодому віці на шляху становлення, як шахіста, у чемпіонаті Кривого Рогу 1954 року.

М. ОРЛАНСЬКИЙ—Л. САПЛІНОВ
Іспанська партія

1.e4 e5 2.Kf3 Kc6 3.Cb5 a6 4.Ca4 Kf6 5.0-0 Ce7 6.Te1 b5 7.Cb3 0-0 8.c3 d5 9.ed Kd5 10.Ke5 Ke5 11.Te5 c6 12.Df3 Cd6 13.Te1 Df6 14.g3 Dh3 15.d4 Cg4 16.Dg2 Dh5 17.Ce3 Cf3 18.Df1 f5 19.Kd2 f4 20.Kf3 fe3 21.Te3 Tf3 22.De2 Ta4 23.T:f3 D:f3 24.De6 Kph8 25.Dd6 Df2 26.Kph1 Df3 27.Kdc1 Ke3 c білі здалися.

Друга зіграна зрілим шахістом у турнірі за листуванням 1981—1982 рр.

Ю. КОСТЕНКО (м. Хімки) — Л. САПЛІНОВ
Захист Грюнфельда

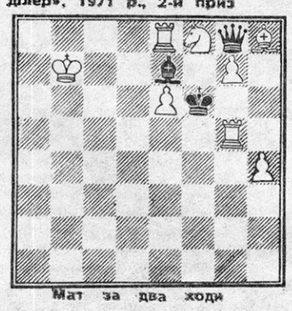
1.d4 Kf6 2.c4 g6 3.Kc6 d5 4.Kf3 Cg7 5.Df63 dc6.Fc4 0-0 7.e4 Cg4 8.Ce3 Kfd7 9.0-0-0 Kb6 10.Dd3 Kc6 11.Ce2 Fc8 12.Fc2 e5 13.d5 Cf3 14.gf Kd4 15.Cd4 ed 16.Kb5 c5 17.dc Bc 18.Kd4 c5 19.Kb5 C4 20.Kpb1 Fc5 21.Kd6 Tb6 22.f4 Ka4 23.Fa4 Tb2 24.Kpc1 Te2 25.Td5 Df2-Білі здалися.

Г. БІЛОНЕНКО,
кандидат у майстри спорту з шахів.

ЗАПРОШУЄМО ДО КОНКУРСУ

Навашинський райспорткомітет і редакція газети «Приокская правда» оголосили 4-й тематичний конкурс складання двоходових задач на тему: «В двоходівці вступний хід: 1. Крв7—а8 або 1. Крв-2—а1, або симетричні їм ходи на правій половині дошки. Допускаються близнюки».

Приклад: М. Вукчевич, «Плейн ділер», 1971 р., 2-й приз

Мат за два ходи

1. Крв8! Цугцванг.

Для переможців конкурсу встановлені призи та відзнаки, в тому числі спецпризи за мініатюру.

Задачі на діаграмах в двох екземплярах надсилати до 1 листопада 1992 р. на адресу: 607000, Нижньоновгородська область, м. Навашино, вул. Трудова, 94 з позначкою «Шах. маты».

ЗНАХІДКИ

У суботу (24 травня) на ринку Соцміста знайдено гаманець з чималою сумою грошей. Забрати знахідку треба у Юрія Григоровича Гриценка (телефон 26-24-57).

* * *

У відкрите вікно три тижні тому залетів папуга. Кілька днів він мовчав, а потім розговорився. Які слова знає папуга, нехай скаже його господар, і ми віддамо пташку.

Дзвонити по телефону 74-36-92, питати Валентину Федорівну.

КІНО

З І 4 ЧЕРВНЯ

Імені В. І. Леніна (пр. Карла Маркса). Великий зал — Конан-варвар (2 серії, у головній ролі А. Шварценеггер). 11, 15, 20. Верніть мені мою шкуру (Франція). 13-20, 18-30. Малий зал — Брюнетка за 30 копійок. 14, 16, 18. Рабиня сексу, або Поліція моральності, або Дівчата із Сан-Тропеза (Франція). 12, 20-30.

«Современник» (пр. Гагаріна). Великий зал — Робот Джокс. 15, 17-10, 21. Чвертьвіку по-американськи (комедія). 19. Малий зал — Рабиня сексу, або Поліція моральності, або Дівчата із Сан-Тропеза (Франція). 16-20, 20. Чвертьвіку по-американськи. (Комедія). 11-30. Знову попався. 14-40, 18-20. Відеофільм. 22.

«Олімп» (вул. Мелешкіна). Смертельний мікроб (фантастика, США). 11, 16-40. І знову мадам Клод (еротика, Франція). 13, 18-40. Уікенд у Берні. (кінокомедія, США). 14-50, 20-40.

«Жовтень» (вул. Мусоргського). Гола в капелюшку. 13, 17, 19. Поїздка в Америку. 11, 15, 21.

«Родина» (пл. Дзержинського). Голубий зал — Чорна кішка. 12, 16, 20. Зелений зал — Пустун із психушки. 13, 19-30. Зоряні війни. 15.

«Космос» (вул. Революційна). Червоний зал — К-9 (Поліцейський собака). 11, 15, 19. Зелений зал — Кмітливі дівчата. 14-30, 19-30. Мертві не вмирають. 12, 17-30.

«Юність» (вул. Курчатова). Заручені страхом. 14-30, 20-30. Сканнери-2. 12, 18-30.

«Зірка» (пр. Південний). Замужем за мафією (кінокомедія). 14-30. Рицар-одинак. 16-10, 21. Молода Катерина (2 серії). 18.

Імені Т. Г. Шевченка (вул. 23 Лютого). Подвійний удар. 12, 16, 20. Фантастична піца. 18-10.

МІНЯЮ

№ 1669. 4-кімнатну з телефоном квартиру (4-й поверх 5-поверхового будинку, бульвар Маршала Василевського) на дві 2-кімнатні. Тел. 65-68-98.

№ 1667. 1-кімнатну окрему, готельного типу, квартиру (4-й поверх 9-поверхового будинку, м. Обухів Київської обл.) на 1- або 2-кімнатну за домовленістю в Кривому Розі. Тел. 21-12-30, після 20.00.

№ 1666. «Москвич-412» на квартиру. Або продам. Тел. 53-13-49.

№ 1665. ГАЗ-24 на ВАЗ. Телефонувати після 18 години: 29-07-93.

№ 1663. 3-кімнатну квартиру (пл. 45 кв. м, 1-й поверх, кімнати роздільні, квартира знаходиться в межах Соцміста) на 3-кімнатну, поверхом вище, за домовленістю. Звертатися за адресою: вулиця Косіора, 93, кв. 41.

№ 1660. Автомобіль УАЗ-469 з поліпшеним опорядженням салону на «Шкоду» («Фаворит»). Телефон 52-93-09.

№ 1656. Трикімнатну квартиру (8-й поверх, бульвар Вечірній) на 1- і 2-кімнатну в будь-якому районі міста. Звертатися по телефону: 74-17-36.

№ 1651. Однокімнатну квартиру на ВАЗ, «Таврію». Тел. 44-55-27.

№ 1650. Нову незаселену однокімнатну квартиру чеського зразка на Всебратському-2 (площа 18,6 кв. м, 1-й поверх, високий, не наріжна, велика лоджія, є підвал великі кухня і прихожа, з меблями в них, кахель на кухні, у ванній, туалеті) на 2- 1-кімнатну квартиру в Волгограді. Тел. у Волгограді 71-41-66. Тел у Кривому Розі 71-91-29-10. Гуртожиток. Покликати з 55 кімнати Ірину або Володимира.

№ 1673. 2-кімнатну незаселену поліпшеного планування квартиру (6-й мкрн. Сонячний) на рівноцінну в Ц.-Міському або Дзержинському р-нах за домовленістю. Звертатися по телефону 26-36-20.

№ 1678. Виплачену 2-кімнатну кооперативну квартиру (пл. 30 кв. м, 2-й поверх, 6-й мікрорайон) на дві однокімнатні в будь-якому районі міста (за домовленістю). Тел. 74-47-78.

№ 1675. Гараж у Ц.-Міському районі 4,30х8,90 або стандартний 5,8х3,8 у Дзержинському районі, КХЗ, на квартиру. Телефон 74-78-95.

№ 1681. ГАЗ-52 (фургон, новий, 30 тис. пробіг, працює на стисненому газі) на ВАЗ не старше трьох років. Телефонувати 27-19-21.

КУПЛЮ

№ 1659. Дачу з будиночком в межах міста. Звертатися по телефону 65-48-67.

ПРОДАЮ

№ 1672. 3-кімнатну кооперативну квартиру (є телефон, право власності, підвал під балконом), машину ВАЗ-2106, гараж металевий (поблизу квартири) за ВКВ. Звертатися по телефону: 44-57-22.

№ 1661. Автопричіп і стругальний верстат. Тел. 38-19-42.

№ 1658. Автомобіль «Победа М-20». Звертатися: вул. Комуністична, 5, кв. 41. Тел. 28-04-82.

№ 1655. Баян «Тула-202», новий, в упаковці. Звертатися по телефону 74-17-36.

№ 1654. Цуцика бультер'єра (5 місяців, тигрової масті) з московського клубу. Тел. 28-25-69.

№ 1653. 5-місячного цуцика колі (пес, рудий). Адреса: Довгинцеве, вул. Криленка, 106 (залізнична лікарня).

№№ 1687, 1689. Місильнозбивальну машину для приготування тістокондитерських виробів, фризер «Фон» для приготування м'якого морозива, електричні трисекційну виробничу для випікання хлібокулінарних виробів. Устаткування нове. Тирасполь. Тел. 2-35-35.

№ 1635. Автопричіп і мотоцикл «Ява-250». Тел. 74-55-71.

№ 1680. 3-кімнатну приватну квартиру за ВКВ. Тел. 71-82-73.

ЗАГУБЛЕНЕ

№ 1674. Посвідчення учасника війни, № 660294, видане Дзержинським райсоцзабезом на ім'я Олексіренка Антона Ігнатовича, **вважати недійсним.**

№ 1682. Атестат Р № 956459, виданий СШ № 108 на ім'я Ганзюк Тетяни Миколаївни, **вважати недійсним.**

РІЗНЕ

№ 1657. Водію «Жигулів» прохання повернути магнітофон «Шарп» з касетами за винагороду на адресу: вул. Декабристів, 54. Служб. тел. 28-41-38. Сергій.

№ 1652. Жінка 33 років пропонує догляд за сумітною бабусею або дідусем. (Повністю бере на себе забезпечення, але з житлом і пропискою). Подробиці при зустрічі. Звертатися після 20 год. по телефону 72-35-47, питати Тетяну Володимирівну.

ДАІ ПОВІДОМЛЯЄ, РОЗ'ЯСНЮЄ

Що за сумною статистикою

Настали канікули, та у працівників державтоінспекції додалося турбот не без зв'язку із сумною о цій порі статистикою. Так-так, з настанням літа збільшується кількість нещасних випадків на шляхах міста. Від цього не відмахнешся. Не переключиш уваги на щось заспокійливе інше. Важко бачити, коли під колеса автомобіля потрапив дорослий, та ще важче, коли це трапляється з дітьми.

Лише у Довгинцівському районі за п'ять місяців поточного року в результаті шляхово-транспортних пригод травмовано сім хлопчиків та дівчаток. Причина ж трагедії в основному була одна й та сама: перехід проїжджої частини у невстановлених місцях, ігри поблизу шляху.

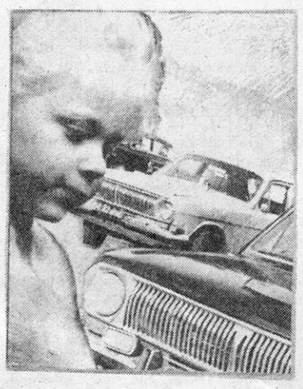
Шестикласник Олег Кошовий перебігав дорогу поблизу транспорту, що рухався назустріч. Та ж ситуація з першокласником Олегом Ніколенком. Ну, а семикласник Андрій Смоленцев хотів покататися у кузові вантажного автомобіля, однак зірвався, упав на дорогу,.. Усі ці діти, підлітки з тяжкими травмами доставлені у лікувальні заклади. І кожна із трьох цих трагедій трапилася з вини самих хлопчиків. Якоїсь фатальності у подібних пригодах немає.

І будь ці два Олеги та Андрій дисциплінованіші(а це, в свою чергу, залежить і від знань правил шляхового руху), їх здоров'я та життя були б у повній безпеці.

Та, на жаль, у наших школах до вивчення правил шляхового руху навіть і вчителі здебільшого ставляться формально. Аби «галочку» в звіті поставити, відчитали своє — і крапка. Адже знання абетки поведінки на шляхах — це якоюсь мірою й гарантія життя.

З настанням літнього сезону багато хто із дітей поїде до піонерських таборів. Та для основної маси підлітків основне місце для ігор — це все той же двір. І хотілось би (це — звернення до вас, товариші дорослі!), щоб на подвір'ї дозвіллям дітей управляла не випадковість. Щоб ті ж тата з мамами могли згадати молодість, узяти в руки м'яч, затіяти гру... Щоб представники будинкових комітетів і житлово-комунальних контор разом із мешканцями будинків хоч якось подбали про впорядкування прибудинкової території. Буде дітям у дворі цікаво і зручно, то не підуть ганяти консервну бляшанку кудись на проїжджу частину шляху. Та й взагалі, як на мій погляд, у цих питаннях виховний ефект такий найбільше залежить від батьків. Бо впливають вони на дітей, крім усього іншого, ще й особистим прикладом. Та от, на жаль, часто-густо доводиться спостерігати «виховання навпаки». Це коли, скажімо, ті ж тата й мами, тримаючи дитину за руку, самі грубо порушують правила шляхового руху.

Тож усім — підкреслю: усім — треба вдуматися ось у ці цифри: за п'ять місяців поточного року під час шляхово-транспортних пригод загинула одна дитина і двадцять чотири тяжко травмовано.

Працівники державтоінспекції постійно проводять на ці теми бесіди в школах, інших навчальних закладах. Та мабуть самих бесід мало. Потрібна щохвилинна увага до дітей, які знаходяться поряд (причому без усякого розподілу в цих випадках на своїх дітей та чужих). А батькам у тематичних розмовах всю силу свого переконання слід спрямувати на те, щоб звичайнісіньські взагалі-то правила поведінки під час переходу вулиці і т. д. дійсно сприймалися юними.

О. АНТОЩЕНКО, начальник відділення ДАІ Довгинцівського району, майор міліції.

Струмочок з «невичерпного джерела»?

Кілька рейдів — і вже на початку без особливих труднощів виявлено аж десять випадків незаконного збуту й придбання паливно-мастильних матеріалів. Водія з 16-ї автобази А. Я. Дворецького представники державтоінспекції застали явно в незручний момент: він саме зливав бензин із зілівського бензобаку в каністру для продажу. У подібну пікантну по-своєму мить «засікли» ми і водія управління механізації «Криворіжсільбуду» В. А. Шаповала. Так само зливав бензин з метою вигідно його продати у гаражно-будівельному кооперативі і водій АТП 14134 Г. Г. Ворона. Отой маленький бізнес не відбувся лише завдяки втручанню у цю ситуацію державтоінспекції. А от А. В. Воронов (водій відділка залізниці) таки встиг продати 40 літрів бензину якомусь С. В. Носикову...

Досить прикладів? Аналогічних, на жаль, маємо немало. Перелік неважко продовжити. Й тим, хто хоч раз так прострафився, і взагалі усім водіям нагадуємо з цього приводу, що у Кодексі України про адміністративні правопорушення є стаття 161: «Незаконний відпуск або придбання бензину або інших паливно-мастильних матеріалів». Там зазначено, що незаконний відпуск або незаконне придбання бензину або інших паливно-мастильних матеріалів, що належать державним або громадським підприємствам, закладам, організаціям, при відсутності ознак крадіжки карається штрафом від 20 до 100 крб.

Громадська небезпека, «незаконного відпуску» або «незаконного придбання» визначається тим, що, зазіхаючи на встановлений порядок відпуску бензину та інших нафтопродуктів, подібний вчинок призводить до нераціонального використання паливно-енергетичних ресурсів, сприяє нетрудовому збагаченню окремих осіб. Якщо ж такий вчинок скоєний після відповідного адміністративного стягнення, то винуватець притягатиметься уже до карної відповідності за статтею 155 (частина четверта) Карного кодексу України. Справи ж про адміністративні правопорушення розглядаються — й це теж не зайве знати криворіжцям — адміністративними комісіями при виконкомах міських та районних Рад народних депутатів.

У цілому ж, як мовиться, «собі дорожче» не опускатись до кримінальних або ж і просто малопоштивих маніпуляцій з бензином та іншими паливно-мастильними матеріалами. Й хотілось би, щоб люди вчиняли саме так не за страх, а за совість.

А. ЗУБОВ, старший інспектор служби окремого батальйону шляхово-патрульної служби ДАІ УВС міста, капітан міліції.

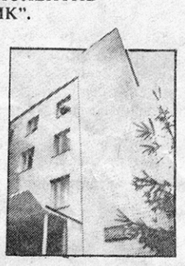
РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ
Редактор В. Штельмах.

РЕДАКЦІЯ МОЖЕ ПУБЛІКУВАТИ СТАТТІ У ПОРЯДКУ ОБГОВОРЕННЯ, НЕ ПОДІЛЯЮЧИ ТОЧКИ ЗОРУ АВТОРА. АВТОРИ ОПУБЛІКОВАНИХ МАТЕРІАЛІВ НЕСУТЬ ПОВНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПІДБІР ТА ТОЧНІСТЬ НАВЕДЕНИХ ФАКТІВ, ЦИФР, ІМЕН.

ЗАСНОВНИКИ: КРИВОРІЗЬКА МІСЬКА РАДА НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ, ТРУДОВИЙ КОЛЕКТИВ РЕДАКЦІЇ ГАЗЕТИ "ЧЕРВОНИЙ ГІРНИК".

ВИДАВЕЦЬ: МІСЬКА ДРУКАРНЯ.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 324200, ГСП-5, проспект Металургів, 28.

ТЕЛЕФОНИ:
Довідки по редакції: 23-23-54.
Громадська приймальня "ЧГ": 23-23-17.
Довідки по рекламі й оголошеннях: 23-60-33.
Реклама і оголошення приймаються щодня, крім суботи та неділі.

Криворізька міська друкарня ім.50-річчя газети "Правда" обласного управління по пресі, 324200, м.Кривий Ріг, ГСП-3, пр.Металургів, 28. Телефон: 23-24-39.

Індекс 61621. Обсяг 2 др.арк. Друк офсетний. Свідоцтво про реєстрацію газети "Червоний гірник" ДП реєстр N 181.

Газета виходить українською мовою.

Тираж 69600 примірників. Зам. 3862

Час підписання до друку за графіком 21.30.

Сканування, зшивка та фотообробка - W.D.Keeper, з особистої колекції